

تصویر ابو عبدالرحمن الکردی

جهسته یه کی خولاوی
به سهر
قالیچه ی سوله یمانه وه

رزگار لوتفی

سید الشهدا

بۆدابه زاندنى جۆره ها كتيپ: سهردانى: (مُنتدى اِقرأ الثقافى)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدى اِقرأ الثقافى)

پراي دانلود كُتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اِقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

کۆمەلە چیرۆکی

جەستە یەکی خۆلاوی
بە سەر قالیچە ی سولە یمانە وه

پزگار لوتقی

۱۳۹۱

لطفی، محمد رزگار، ۱۳۵۴

جهسته به کی خوځلای به سر قالېجه ی سوله یمانه وه

داستان های کردی .. قرن ۱۴

ISBN: 978-600-5647-48-8

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیفا

موضوع: مجموعه داستان کردی

۸۶۹/۲۳ RIP ۳۲۵۶/س ۷۴۵۶۱۳۹۱

کتابخانه ملی ایران: ۳۰۸۰۳۶۷

■ حق چاپ برای نویسنده محفوظ می باشد.

کۆمەڵە چیرۆکی

جهسته به کی خوځلای به سر قالېجه ی سوله یمانه وه

رزگار لوتفی

دیزاینی بهرگ و ناوهرۆک: نازاد سورخی

نەژمار: ۱۰۰۰ دانە

نرخ: ۵۰۰۰ تمەن

ناومندی چاپ و بڵاو کردنه وه ی گوتار

سەقز، شەقامی ۲۲ ی بههمن (پل هوایی)

تەلەفون: ۰۸۷۴ - ۳۲۲۷۰۳۰

پېرس

۷.....	پېشه‌ګی / کۆچیرؤکیک له ګه‌مارؤی میتؤلؤزیا و فولکلوردا
۱۱.....	جه‌سته‌یه‌کی خؤلاری به‌سەر قالیچه‌ی سوله‌یمانه‌وه
۲۱.....	ته‌ره‌ی دلی ماننا
۲۹.....	ماننا و سه‌فه‌ریکی خؤخواز
۳۵.....	ماننا و خه‌ویکی بی کۆتایی
۴۱.....	میراتګر
۴۷.....	ورته
۵۳.....	خه‌نجه‌ر
۵۹.....	DNA
۶۵.....	تا لئی ده‌ی ده‌ری
۷۵.....	۳ دار
۸۱.....	تؤزأل
۸۷.....	ته‌رمیک به‌سەر ده‌ستی درؤیه‌که‌وه
۹۳.....	کۆتترین نازاری نهم شانشینه
۱۰۳.....	بریار

كۆچىرۈكىك لى كەمارۋى مېتۇلۇزىيا و فولكلۇردا

فەپۇخ قادىر

چىرۈك لى فۇپمى نۇيى خۇيدا لى راستىدا بى جۇرۈك جى
ھىشتىنى جۇرى گىپرانىۋى كۆن و فەزا كۆنەكان بوو. چىرۈك
لى فۇپمى مۇدپىرنى خۇيدا بى گەپرانىۋە ياخۇد ھەلبۇاردىنى بابەتە
كۆمەلايەتسى، مېژوۋىيى و دەرۋونىيەكان ھەۋلى دا بى شىۋەي
ھونەرى، مۇۋ و كۆمەلگاي نۇي و مۇدپىرن وينا بىكاتەۋە
و بى واتايەكى تر گەر بمانەۋى لى ترمىنۇلۇزىي نەرسەستو
كەلك وەرگىرن و بى لاسايى كىردنەۋە بىي بى ئاۋىنەي بالانماي
راستىيە كۆمەلايەتسى و مۇۋىيەكان. لىم شىۋازە نۇيەدا ئىتر
بوونەۋەرە نەفسانىيەكان، دىاردە بانەكان و شۇيىن و كاتە نادىيار و
نەزەلىيەكان فەزاي چىرۈك بى جىدئىلن و لى جىياتى ئەمانە ئىمە
لى گەل بوونە زەمىنىيەكان و شۇيىن و كاتە دىيارەكان رووبەپروۋىن.
بەلام لى سەردەمى پۇستۇمۇدپىرن دا و بى دەستپىشخەرى نووسەرانى
بەناۋبانگسى جىھانىسى، مېتۇلۇزىيا و كىلتور بوونەۋە بى بابەتسى
ھونەرى گىپرانىۋە و بىم شىۋەيە لى رىنگاي ئاۋىتەكىردىنى فۇپمى

چىرۈك و ناوەرۋكى مېتۇلۇژىيى و فولكلۇرى، دياردە ياخود
 بوونەوهرىكى تر خولقا كە ھەم مودىپرن دەينواند و ھەم كۆن
 ياخود ترادىسيۇنى. وە رزگار لوتفى لە زۆربەى ھەرە زۆرى
 چىرۈكە كانى ئەم كۆبەرھەمدە كەلكى لەم شىۋازە وەرگرتوۋە.
 رەنگە سەرەپراى ناسايى بوونى پرسیارە كە، پرسىارنىكى شىاو
 نەيىت كە بۆچى رزگار لەم شىۋازە كەلكى وەرگرتوۋە. گەپان
 بە شوین ھۆكارە كاندا ھەمىشە يە كىنك لە ئەستەمترىن كارەكان
 بوۋە، بەتايىبەت كاتىك قسە لە سەر ھونەرە. چونكە لە ھونەردا،
 شىۋازى دەرپرېن بەرگىنكى يە كجار تايىبەت دەپۇشى كە تىيدا
 لە دالانە ھەزار سەرەكانى دەرۋونى نووسەرۋە گوزەر دەكەن و
 بەم پىيە، واقع ياخود وىنەكان وەھا دەگۆردىن كە دۆزىنەۋى
 ھۆكار بۆى، يە كجار دژوار دەيى.

بەلام لە راستىدا ئىمە كارمان بە ھۆكار نىە. رەنگە خۇشى
 و شىرىنى و بە مرقۇنەتر بوونى پترى ھونەر لە چاو فۇرپەكانى
 ترى ناسىن دا ئەوە يىت كە پىش ئەۋەى لە ھۆكارەكان پىرسى، لە
 خودى رووداۋەكان دەگەرپى و باس لەوان دەكا. ئەوسا دواتر ئەو
 دەرۋەتە بە خويىنەر دەدا كە لە فەزايەكى كراۋە و ھىرمونىتىكى
 و دىمۇكراسىيانەدا خۆى ئەگەر پىي خۇش بىي، رافەيەك لە
 ھۆكار ياخود ھۆكارەكان بكا. ھەلبەت لىئەردا رزگار ۋەك
 ھەموو ئەو نووسەرئەنى كە خۇيان بە شىۋازەۋە خەرىك كىردوۋە،
 زۆر خۇ ئاسان بە دەستەۋە نادا، گەپان لە فۇرمى مودىپرن و

له ناوهرپوکی ترادیسوونی دا که به جوړنک له رینگای رووداوه
هه نوو که ییبه کانه وه خوئی دهنوئیتته وه، ناسان نیه.

جا ئیزن بدن با له بهر بالاخانه ی کوئی نهم پرسپاره تیپه پین
و که میکی تر باس له خودی نیوهرپوک بکهین.

رزگار به که لک وهرگرتن له میتولوزیا و نه فسانه
مده هییه کان و تیکه لکردنی له گهل فتنازیای تر
یاخود هه نوو که، په یوهندی ده گری له گهل شهره به روالهت
نه زهلییه کانی وهک براکوژی، نا کوکییه کان و سه ره پوییه کان و
نافرمانییه کانی مروث له گهل خودا، گله یی له بی عه داله تی
خودا له بهرامبهر گهلنک و، سه رنه نجام گه پانه دژواره کانی
مروث.

«بو جيله کانی دواتر! به سهدان سال بی پشودان،
بست به بستی نه شکموته کانمان پشکنی. کون و په هیل و
قوربنه کانیشمان جی نه هیلا. هه دامان نه دا. شه ونخوونیمان کیشا.
به لام ناسه وارنکمان نه دوزییه وه. چیر پیویست به گه پانی نیوه
ناکا. خو هیلاک مه کهن و «چیو له تاریکی مه کوتن!»

رهنگه نهم گه پانه دژوار و له هه مان کاتدا بی ناکامه بیت
که ده توانی به جوړنک براکوژی، نا کوکییه کانی مروث له
گهل خودا و نه فرهت له بی عه داله تی پاساو بداته وه و نهو ئیزنه
به مروث بدات که به رده وام له گهل یاندا بژیت، ... ژیانیکي
نازاراوی، که له گهل یا بیرکردنه وه یه کی نه به دی و نه زه لیش ری

دەكا. گەپرانى رزگار لىرەدا خوينەر بىرى ئەفسانەى سىزىف دەخاتەۋە. بەلام بەو جىاۋازىيەۋە كە كۆى كاراكتىرەكان نە تەنیا لى رىنگاى كىردەۋە، بەلكو لى رىنگاى وشەيشەۋە راستەۋخۇ پەيامىكى خەمناك بۇ نەۋەكانى داھاتوۋ بەجىدىلن. پەيامى نەگەپران و مىل كەجكردن لى ئاست شىكىستى ئەۋانەى رابردوۋ و پەلكىشكردن بۇ ئىستا ۋەك تەنیا راستىى ژيان و بوون.

رەنگە لىرەۋە گەر بمانەۋى بۇ پىرسىارى ھۆكار كە لەۋە پىش ھىنامانە ناراو، بگەپرىنەۋە، دەبى بلىين كە شايدە ھۆكارى گەپرانەۋە و كەلك وەرگرتنى رزگار لى مىتۈلۈژىيا ئەمە بىت. لى مىتۈلۈژىيا و كلتوردا، ۋەك نىۋەرۈك، گەلىك رووداو ھەن كە ئىمە بىرى ئىستا و بىرى تەنانت پىش خۇشيانمان دەخەنەۋە. واتە بە پەيۋەندى گرتن لى گەل كلتور، دەگەينە دەر ك و تىگەيشتنى بازنەبى لى بوون (بە پىچەۋانەى دەر كى ھىلى ياخود خەتى). تىگەيشتنىك كە دەتۋانى دوۋ ئاكامى بە شوئەۋە بىت: ئاكامى تەسلىم بوون بەم دەر كە ياخود ھەۋلدان بۇ دەر بازبوون لى.

چىرۈكەكان لەم بارەيەۋە ھىچ ئالين. ئەمە لى راستىدا بۇ خوينەر بەجىماۋە.

جەستەيەكى خۇلاۋى بە سەر قالچەي سولەيمانەو

بە سوغرە گرتوومى. لە رابوردوۋە كەي ناگەم. لە كۆيۈە
ھاتوۋە و بۇ كۆيۈ دەچى، دەقا و دەق چەشنى باۋە گەورە خەلفاۋە
سېۋ خۆرە كەي سولەيمانى مىرم. لە سەر گوزەشتە كەي ئەۋەندەم
لە سولەيمان بىستوۋە كە پىي گوتم:

. «لەو دوور دوورەو، لە ولاتى مرۇقە خۇلاۋىە كانەو
دى. خۇل سەرتاپاي جەستەي تەنيو. پىلوۋە كانىشى بە خۇل
سوغ دراۋە. گۆچكە كانىشى لىۋانلىۋن لە خۇل. بە ناستەم
دەبىستەن. نابىنى جل و بەرگىشى نوقمى خۇل؟ رېك چەشنى
پەيكەرىكى سازكراۋ لە لمى قەراغ زەريا. كە گەيشتە لات و
پىي نايە سەر پىشت، لە لاقە خۇلاۋىە كانى گازندە مەكە و سەر
خۇتى مەھىنە، ئەۋە خۇشەويستى مەنە و ماندوۋىكى بە سەد
جى كۆلەۋارى كەژە رېيەكى سەغلەتە و جىگاي مەرحەمەت
و بەزەيە».

ناۋچاۋانىكى چەتون و پىننىكى مام ناۋەندى پەشمىنە و

بۆز، سیما له پ و لاوازه که ی نه خشاندهوه. له سهرووی بارستایی
 گۆناکانیهوه دوو چاوی زیت و کارتیکهر و به سام به دی ده کری.
 قش و ردینی تیکهه لکیش بوون و په لکه که ی چه شنی بۆز
 ماریکی قوڵ به دهوری ملیا پاڤۆ که ی داوه ته وه. ناشکرایه
 که ته مه ن دار و به نه زموون و بی وچان و کۆلنه ده ره. به پیرام
 وابوو بیچگه سوله یمان، که س نه توانی پیم ریخشیکی و سواری
 نه ده می، به لام بی قسه یی نهوم پی نا کری و له حاست فرمانیدا
 ملکه ج و دهسته مۆم. فرمانی که سی که نوینه ری خودا بووه
 له سه ر گۆی زهوی و هدهم و هه شه م و دیو و درنج و ته نانه ت
 په له وه ره کانیشی له په هیلدا بوون، نیزی که به ریژه ی کۆی
 ده سه لات ی خودا وه ندی مه زن. لیم پرس ی:

- په نگه تو به خته وه ترین مروقی سه ر رووی دونیا بی که
 توانیو ته بنیشیته پشتی قالچهی سوله یمان و خولیای سه فه ری
 زه مه نت بی؟ نه کری بیرسم: به ره و کو ی؟

قسه کردنه که م سه رنجی رانه کیشا، چاویکی به سه رتا پای
 کۆلوار و له خۆل راچووی خۆیدا خشکانده وه و به دلپریه وه
 گو تی:

- به ره و داها توو.

- بو داها توو؟

په نگه ته قینه وه ی کلپه ی گریانیک، بوویته تا که
 پیوستیه ک تا ه ناوی به سه روی.

له تاو راپوردوو!

له سه فهره كانم له گهل سوله يماندا بيستبووم كه «راپوردوو، سه كوئى ههلدانى داهاتووه. له سه ر پنگهى راپوردوووهيه كه خهونه كانى داهاتوو باله فره نه بن. له رووبه رگى راپوردووئكى نه بن نه بنجندا، واژوى داهاتوويه كى زه خمار و كوئله وارتر ده نه خشيئندرى!»

ماوهيه كى دريژ بوو چيتر چيرو كه دوو پاتكراوه كانى سوله يمان نه يانده بزواندم و بى تاقه تيان كردبووم. ده رفه تيكي باش بوو مروقه خولاويه كه به چيرو كه كانى خويدا بچيسته وه و ريگاي سه فرمان كورت بكاته وه. داوام لى كرد پيش نه وهى سه فهرى داهاتووى ده ست پييكات، ناوپرى له راپوردووى بدهينه وه. پيمل نه ده بوو، وه كوو ترسى له شوين كه وتووى هه ييى، به رده وام نكوئى له گه رانه وه ده كرد. پتر سه رنجم راكيشرا تا نه و راپوردوو شاراهيه ي ببينم كه نه يده ويست جارئكى ديكه بچيسته وه سه ر وه ختى. له ناكامدا و دواى ململانييه كى ده سته و يه خه و خو مائيانه به قه ناعه تم گهياند كه «شاردنه وهى راپوردوو، ماناي كوژانه وهى فانوس و گوم كردنى زاريچه ي گه رووى داهاتووه.» له ناچارىيا مى دا، بى سى و دوو لووتم وه رسووپراند و رووه و راپوردوو و به ته وژمه وه خو م كرده وه به گه رووى زه مه ندا. گه رايينه وه بو ساته وه خته كانى زوو:

دوور و نزيك له به رزاييه وه روانيمانه رووبه رى زه وى،

باشتر ورد بووینه‌وه، تهرمی مروڤئیکمان بینی به‌سر شانی
که‌سیکه‌وه، به‌هه‌ناسکه‌هه‌ناسک و ورد و هیور، بیهۆ و له
خۆرا به‌دهوری خۆیدا وهرده‌سوړا، ماندوویی له‌هه‌نگاوه‌کانیه‌وه
ده‌چۆراپیه‌وه. له‌سواره‌که‌م پرسى:

. نه‌مانه‌ کین؟

قه‌تاره‌ی وشه‌ ده‌ره‌اتوه‌کانی زاری، له‌قینه‌وه‌گلابوون:
. دوو برای نابرا! یه‌کیان نه‌وی دیکه‌یانی داپلۆسیوه و بی
به‌زه‌ییانه‌ کوشتوویه‌تی. په‌نگه‌ نیستا له‌شاردنه‌وه‌ی تهرمه‌که‌یدا
بی. ده‌سته‌وه‌ستان و بی چاره‌یه. هه‌لگری جل و به‌رگی پر
به‌بالای کورته‌بالای مروڤایه‌تی، پلپته و سووته‌مه‌نی کوئه
چرای تم‌گرتووی میژوو!

تیی نه‌گه‌یشتم، هه‌ستم کرد برینه‌قوله‌کانی سر وپینه‌یان
خستوه. سه‌ره‌تا‌کانمان به‌جی هیشته، به‌ناقارکدا تیپه‌رین
گه‌رده‌لوول و ته‌متۆمانیکی گرژ بوو، چوارچیوه‌ی خانوه‌کانی
ئاوه‌دانیه‌که‌ی له‌گیژهنی خۆیدا پاپیچ نه‌دا. زات و زریقه‌ی
پۆله‌ مرویه‌کی مال ویزان بوو که‌ له‌وبه‌ره‌وه‌ ده‌که‌وته‌ به‌ر گوی.
نیزیک که‌وته‌وه‌مان کرده‌ویه‌کی ژیرانه‌ نه‌بوو. ده‌زمانی سواره‌که‌م
به‌خۆل گوی ئازهن‌بووه و گرمه و لرفه‌ی گه‌رده‌لووله‌که‌ش
دوو‌قاتیه‌تی. به‌ده‌نگی به‌رز نه‌راندم:

. نه‌م خه‌لکه‌ بو وایان به‌سر دی؟

ئه‌ویش وه‌ک ئه‌وه‌ی من که‌ر بم تا توانی ده‌نگی به‌رز

کردوه، به جۆری که ره گی لاملی وه کوو کرمیکی نه ستوور
هه لماسی و کهوته بهر تیری روانین:

. ئهم هۆزه فرمانه کانی خودایان پیشیل کردوه و
کهوتونه ته بهر پهلاماری به تهوژمی رق و غهزه به کهی. خودا
بو نامازه دانی ئیراده و نیشان دانی حیکمهتی خوی، له پرێگه
نۆنه رنکی خۆیه وه له ناوچهیه دا، خوشترنکی له که له کهی
شاخه بهردینهیه که وه هاوردهی دونیا کرد و گیانی پی به خشی.
فرمانی به هۆزه که شدا ئهم نیشانهیه بپاریزن و نه خه له تابن نازاری
پی بگهیهزن. به لام هۆزه که ئهم فرمانه یان نه خوینده وه و کهوتنه
پهلاماردانی خوشتره و سهریان بری و لهت و لووشیان کرد و
بو شیویان، گوشتاویان لی ساز کرد. ئه وه تا بو ئه و کردوه یان
کهوتونه ته بهر غهزه بی خودا وهند و ده بی سزای تاوانه که یان
بده نه وه.

ههستم کرد تا له و ناقاره تیده په پین و بهره و پیش ده چووین،
مروقه خو لایه کهی سوورم زیاتر ده په شوکی و بی ئوقره تر
ده بی، دهستی له ناخیه وه بهرگری لی ده کرد که پرووه و پیش
به چی، رهنگه بهره و پیری کاره ساتیکی مهزن، بهره و تابلویه کی
ههردم زیندووی هاو قه دی میژووه کهی خوی. لهم سهر و بهنده دا
بوو که پرینچکه یی کهم دلۆپم وی کهوت. چاوم هه لێنا،
هه ورم له ناسماندا به دی نه کرد، سهرم سوورما ئهم دلۆپه ناوه
له کوئوه ئیمه ی گرتووه ته وه. به چوارد هورمدا دوو ور له ناسۆم

روانى، هيچ پەلە ھەورىكى بەجىماوى پاش بارانم نەدۇزىيەو. سوارەكەم بە قامك ناماژەى پىدام برۋانمە خوارمەو. «جەلەل خالەق!» زىيەكى لە زەريا چو، لە ناوەنديەو شەقى بردوۋە و لۆيەكانى تا ژىر زگمان ھەستانەتە سەر پى! من تا ئەم كاتە دىمەنى وام نەدیتوۋە، ھەيبەت و قەلەفەتەكەى لەرەى لە دلم نا. لە ناوەندى كەرتەو بووى زىكەدا كۆمەلىك خەلكى رەش و پروت، بە ھەلەداوان و گيان لە سەردەست، لە پەرىنەوۋەدا بوون. لەو بەرى زىكەو لەشكرىكى پر چەك و چۆلىش بە ئەرپابە و جەخانەو ۋەدوويان كەوتبوون. پاش ئەوۋى جەماوۋە رەش و پروتەكە تىيەرىن و دوا كەسى سۈپاكەش پىي نايە ناوەندى زىكەو، دوو لۆى لە ديوارچو و بەرزەوۋەبووى ئاۋەكە، برووسكە ئاسا يەكيان گرتەو و ئالە و شرىخەكەى بە دەيان پىي ئىمەى پەرتەوازە كرد. دواى قەيرى ئەم قىامەتە ھىۋر بووۋە و دەتگوت ئەو زى لە زەرياچوۋە لە مېژسائە نە باى دىتوۋە و نە بۆران. رووبەرىكى پر لە شەپۆلۆچكەى مەند و ئارام. جار ناجارى زىكە، تاى لە دار سازكراوى ئەرپابەيەكى نووقم بووى، لە قوۋلايى خۆيەو دەرەھاويشتە دەرەو. دەتگوت نە لەشكرى بوونى ھەبوۋە و نە شەقاربوونىكى ئاۋا مەزنىش. تەمىكى غەرىب و نامۇ ئەو ناۋچەيەى داگرتبوو. لە مېشكما پرسىيارەكان، بۆ دەرزابوون پالە پەستىيان بوو. پرووم كرده پىاۋە خۇلاويەكە، كە ئىستا بە ھۆى پرژە بارانى رووداۋەكەوۋە بۆنى خۇلى پاش بارانى

لی دهات و به نیاز بووم پرسبیاری لی بکم که وشه کانمی له
کهروودا قهتیس دا:

نهم پرووداوش مؤرکی نافهرمانی خوداوهندی پیوه دیاره
و نالقهیه که له زنجیره ی نالقه کان و به سهراته کان میژوومان.
ناوتنه ی دهقا و دهقی یاخی بوون و له بهرانبه ریشدا، کهوتنه بهر
پهلاماری تهوژمی رق و توورپهی خوداوهندی مهزن. سهرکرده ی
نهو له شکره دیعایه ی خوداوهندی دهکرد و ههستا بوو به کوشتن
و برینی نیردراوی خودا و دهسته و تاقمه که ی له ناوچهیه دا.
نهمه بووه هو ی ده کهوتنی ئیراده ی به هیزی خودا و سزادانی
تاوانباره کان و به دیمانه کردنی نهم پرووداوه مهزنه بو وهچه کان
داهاتوو.

که پاش ماوهیه ک له دالانی زهمه نهوه و به سه حرایه کی
قاهر دا تیپه رین، له ناوچهیه کی هه ره شاخاوی و پروویه ریکی
چیمه نی مه خمه ل ئاسادا گیرساینه وه. هیشتا مله و لووتکه ی
چیاکان ئاسه واری زستانیکی تووشی پیوه دیار بوو. پاشماوه ی
رندوو به فره کان زستانی رابووردوو. له دامینه کاندایارستانی
پر له جریوه و تریوه ی بالنده کان، تهژی له چاوگ و کانیاو
و پرووباره کان، لیوانلیو له گول و په پووله و وزهوزی ههنگ و
میشه جوراوجوره کان. تابلو فەرشی، پیکهاتوو له سه دان پهنگی
سروشتی، بهرگیراو له گوشه نیگای به ههشتی وهعه پیدراوی
خوداوهند. ههروا که مه حوی ته ماشای دیمه نه رازاوه کان سهر

پىئى سەفەرە كەمان بووين، لە زىيە كى خرۇشان كە بە درىژايى
تەمەنسى بوبوۋە گەردنبەندىكى پىچاۋپىچى پۇچوۋ بە ناخى
چياكاندا تىپەرپىن. پاش بە جى ھىشتىنى چەند چيا و لا باسك،
بە سەر وىزانەيە كى ئاۋىتسە بوۋى گر و دوۋكەل و خوتىندا
كەۋتىن. بە دەۋرى شاردا خەندەقكى بازىنەيى بەدى دەكرا. تا
چاۋ ھەتەرى دەكرد لاشەي بى سەر و ئەنجن كرا و شىۋىندراۋى
پىاو و منداۋ. بە زەھمەت بىتوانىبا تەرمى بى گىيانى ژىنكىيان
تىدا بدۇزىتەۋە، ئەگەرى ئەۋە دەكرا كە بە تايىبەت ژنەكانيان
دەستچىن كرىتت. خۇم پى رانەگىرا و لە پىاۋە خۇلاۋىيە كەم
پرسى:

- ئىرە كۆيە؟

تەۋكىنك فرمىسك پىچكەيە كى لە گۇنا خۇلاۋىيە كەيدا
شۆردەۋە و بە پرومەتيا ھەلخلىسكايە خوارەۋە و شۆنەۋارى جى
ھىلا:

- ناۋچەيەك لە زاگرۇس!

- بى شىك دەيى نافەرمانىيە كى گەۋرەيان كرىبى؟
- نا لالۇ! ھىشتا فەرمانىيان ۋەرنەگرتىۋو تا نافەرمانى بىكەن!
ئەمجارەيان گومانم نەما كە پىاۋە خۇلاۋىيە كە بە راستى
توۋشى خەفۇكى بوۋە و لە ۋرپنە كرىندايە. جا چۇن گەلئ
ھىشتا فەرمانىيان ۋەرنەگرتوۋە و دەرفەتى نافەرمانىيان پىنەدراۋە
ئاۋا بە توۋندترىن شىۋاز كەۋتوۋنەتە بەر قىن و غەزەبى خوداۋەندى

عادل و رەحمان...؟!

لە سەر داواکاری پیاوە خۆلاوییه کە ئەو ئاقارە پر لە
گەر و خۆشەمان جێهێلا. پرومان کردەو دایینی ئەو زنجیرە
چیاوە پێیدا تێپەریبویین. با، بەرامەری خۆلی ناوچەکانی بەر
لە خۆمانی هاوردە دەکرد. ناشنا بوو. نیگام گوازیاریوە بۆ سەر
و چاوە خۆلاوییه کە سوارە کەم. قرتەری ددانى بە قەتارە دەهات.
لەریهەوی لەشی لە سەر پشتەم هەست پێ دەکرا.

«بای بەرزایی ساردە، دل و ناخ دەگرێ»

بێ ئۆقرییه کی قوول بە پروخساریهە دیار بوو یا رەنگە

سامی...

چاومان چەقییه سەر جەماوەری، لە ناو دلی چالێکی
هەلکەندراودا. لەو لاترەو کۆمەلێکی دیکەش ئاخێندرابوونە ناو
دۆلێکی دەستکردەو. تا دەچووینە پیش تاقمێکی نوێمان دەهاتە
پیش چاو، بە ژن و پیاو و پیر و لاووە. پێم سەیر بوو ئەم مەرۆقانە
هۆی چیبوو خراوەتە ناو ئەم چالە دەستکردانەو. لە ناویاندا
سەرنجەم چوو سەر زارۆکی کە داپۆشە کەمی، بەرگیکی شینی
ناسمانی بوو، تۆپە لاسقەیه کیشی خستبوو بە ناخەلی، چلەم و
چلەکن و زیتە. لە تەنیشتیەو پیاوی بە ناو چاوانێکی چەتوون
و ریشیکی مام ناوەندی بۆز، هەلترۆشکابوو، بە بەزییهە نازی
کەزیهە منداڵە کەمی ئەکرد. لە ناکاو، لەو دیو بارسەتایی و
کۆگا خۆلە هەلدرۆه کانهو، مەکیهە گەورەکان هورروژمیان هیئا

و كەوتنە پىر كىردنەو و تىك كىردنەو ەي چالە كان. لە يەك ئان و ساتدا قىامەت بەر پا بوو. ئەو كەسانەي دەيانويست گيانيان بىدەن بە كۆلىاندا و دەرياز بىن و نە كەونە ژىر لا فاو و ەدرەسى گل و خۇلەو، ئەوا بە تىر و گوللەي جەندىرمە كان دەپىكران. تەمئۆمانى خۇل و قىرىشكەي منال و شىرخەي تىفەنگ و ھارەھارى مەكىنە كان تا ەدرىشى ئەعلا پۇيى و پەرەي گويى ناسمانى ەينايە لەرە. خۇل زارى منالە كەشى ناخنى و لە زىرىكەي خست. لە پىاوە خۇلاويە كەم پىرسى:

ئەي تاوانى ئەمانە چىيە؟! ئايا فەرمانى خودايان پىشىل

كردووە؟!

لەو دىو سىما خۇلاويە كەيەو، كلىەي ەناوى پۇمى و دای لە پىرمەي گىريان. دواي قەبرىكى زۆر گویم لىبوو بە دەيان جار لە ژىر لچىەو دووپاتى دە كىردووە كە:

- نازانم، برۆ لە خودى خودا بىرسە!

- نازانم، برۆ لە خودى خودا بىرسە!

- نازانم. برۆ لە خودى خودا بىرسە...

دواتر بەو م زانى كە خۇلى سەر جەستەي سوارە خۇلاويە كەم

ەمان تۆز و خۇلى چالە دەست كىردە كان بوو.

تەنەرەي دلى ماننا

«نەم خانوۋە، مالى ھىراكلوسە، ھەر كەس پىيى بىنئە
ناۋى، پەنا دەدرى»*

نەرىت وا بوو ھىرا، شاژنى زىئوسى خوداۋەندى خوداكان
بە پىيى بىريارى، لە ئەشكەوتى كەرەفتوودا دالەدە و پەناي
كەسە لىقەوماۋەكانى ئەدا كە بە ھەر ھۆكارىكەۋە لە سوورپانى
بەرداشەكانى ژيان فرىدراپوونە دەرەۋە و لە ھەۋلى پەناگەيە كدا
سوون بۆ ھەۋانەۋە و دەستگىرۋىيان. پىش ئەۋەي پەنا بدپىن،
لە بەر دەرۋازەي ئەشكەوتە كەپرا دەبوا چوارمىلكە دابنىشن و
پاش گىپرانەۋەي كورتەيەك لە بەسەرھاتيان، بۆ ماۋەي ھەوت
كاتژمىر نەجولپىن و بکەونە نزا و پارانەۋە، بەشكوو ھىرا بەزەيى
بجوولپى و دەرۋازە بەردىنە مەپمەرەكەيان لى بکاتەۋە و بىيانخاتە
ژىر چاۋەدىرى خۆيەۋە و پەنايان بدات. دەگىپنەۋە زۆر جار ھىرا
«ژنووڭى رۆمى» خوداۋەندى ئاسمان و مانگ، ھاسەرى زىئوس
«ژوۋپىتىرى رۆمى» لە بەر ئەۋەي پەناگەكەي لە رەۋەنەق

نە کەوئ و مەودای بەزەییە کە ی پەرەیی بدا و لە ناو گەلە کاندای
 حورمەتییان وە مینێ و هەلنە بواردین، داوای لە زینووسی میژدی
 دە کرد، ئارەسی کورپیان کە بە خوداوەندی وەبا و جەنگ و وێرانی
 دەناسرا بنیژیتە ناو هۆزە کانهو و بدا لە تەپلی شەڕ و بە گژداچوون
 و هەلامە ساز بکا. بۆ ئەوێ پەناگە کە ی هیزا بییتە مەکوێ
 حەوانەوێ بیدەرەتان و شەڕ لێدراوێ کان و سووکنایش بگاتە دلی
 خواژنی گەورەوێ. ئارەس «مارسی پۆمی» خوداوەندی قات و
 قری و کوشتن، یی سەبرانە چاوەڕوانی فەرمانی باوکی بوو تا
 بییتە کوتکی و داییتەوێ بە سەر گەلە کاندای و بکەوێتە دابەزاندن
 و جی بە جی کردنی ئەمرە کە ی باوکی. فالە کە ئەمجارەیان بە
 ناوی شاری حەوت شوورە یا شاری پەنگە کان دەرچوو.

ماننا کورە وەرزیژکی ناوچە ی سە کاکز* دەبی کە سی
 سال لەوێ بەر بە فەرمانی فەرمانڕەوای شاری پەنگە کان بۆ
 پەنگ کردنی حەوت دیوارە کە ی دەوری شار بردرابووێ پێتەخت
 و لەوێ بە گەرمی سەرقالی کارە پیسپێردراوێ کە ی خۆی دەبی
 کە ماوێە ک لەوێ پیش لاوای وێرانی و شەڕ، پرایدەمالێ و
 بە گوێزە ی ناوبانگی پەناگە ی کەرەفتوو، راپیچی ئەو ناوچە یە
 دەبی. لەو سەر و بەندەدا هیزا، هیرمیس «میژکووری پۆمی»
 خوداوەندی پینیشاندەر بەرێ دەکا بۆ یارمەتی ماننا و تا پشت
 دەروازە ی ئەشکەوتە کە، دەبیته پینمای. ماننا کە لە ناگری
 شەڕیکی وێرانگەر قوتاری بوو و دەرد و نازاری سە فەرینکی

دژواری له چهنه دایه، دلته پدی چوونه ژووره ویه تی. ده که ویتته
سهر چوک و هردوو له پی دهستی ویک دهنی و به نیشانه ی
دووعا پیلووه کانی دبهستی و به سۆزه دهلی:

- هیږا! هاوسه ری خداوهندی خداکان، خداوهندی پاسه وانی
لیقه و ماسوان، خداوهندی مانگ و ناسمانه کان، به زهیم دهوی.
تکایه دهرگا که تم به پرودا بکه رهوه، تکایه له سۆزی خۆت بی
بهشم مه که، تکایه...!

ماننا به بهرگینکی ریشاله و ده بوی رهنگاو ییه و ماویه ک له
رپی وهلام مایه وه. دهنگینکی نهرمی سۆزوی ژنانه، له دالانی
دهرهوی نه شکوته کهړا، ته تهریه کی خسته دلیه وه:

- به سهرهاته کهت بگپړه وه، به بی درؤ و پتوه نان، نه گهر له م
مه رجانده رپچی، وهرنا گیردرپی و دهرگا که به پروتدا ناکریته وه
و دوور ده خریته وه و تاسهر به تنیا و سهرگردان و له چاوهر و انیا
دهمینیه وه. هوشت به زمانته وه بی، نه دؤرپی!

ماننا هه ناسه و هیوايه کی و بهر گهړا، له وه پیش بیستبووی
که گوتو و بویان:

- «خوا لاله! بویه ههر که سی پاست بووه ته وه و بوچوونیکي
داو ته پال»

به لام نه مه نه خو بوو، نه خیال، به لکوو خودی هیږا بوو
له بهر دهر وازه ی نه شکوته که ی که ره فتوودا پاسته و خو له ته کیا
ندوا. ته کانیکي به خؤیدا، بوو خچه که ی شانی کرده وه و داینا.

له حالئکدا که لهرز و شپړپوښه کی ناسته به دهنگیوه دیار بو،
کهوته گو:

من ماننا کور وهرزپړنکی ناوچه ی سه کاکزی سر به
نیمپراتوریه تی مادی مه زنم. وه ک بیستوومه یه کم خه ولمان له
که ناره کانی زهریای باکووردا پی گه یشتوه، له توورای عیبریدا
ناومان هاتوه، میری گهوره دیا کو شا بو یه کم جار پسته خته که ی
له بناره کانی نه لوهندا پیک هینا که به هه گمه تانه ده ناسری.
هه گمه تانه به شاری قه سری هوت حسار ناوی دهر کردوه.
ده گپړنوه چپوهی حساره کانی نه م شاره مه زنه، لیکچوویه کی
له راده به دهریان هیه له گهل ناتین، پسته ختی یونانی مه زن. نه م
هوت حساره به شپوهی کی بازنه یی به دهری شاردا ساز کراون
و هه رکامه شیان به رهنگیکی جیاواز بو یاخ و تا بهره و ناوه ند
دهرؤی، دانه وه دووی دانه دا، بهرتر دهنه وه. من و چوار هاورپی
دیکه م له لایه ن گهوره که مان، نه ژدیهاک شاهه شهره فی نه وه مان
پی به خشرا بو، حساره کان به ریز: یه کم بو یاخی سپی، دووه م
رهش، سیهم نه رخوانی، چواره م شین، پینجه م نارنجی و شه شه م
به زیو و دوا دیواره کهش به زپ و هرازینین. باره گای میری گهوره
نه ژدیهاک شا و خه زنه کانی له دوا حسار و له ناوه ندا جیگیر
کراوون. شاری پر له گول و بالنده، شاری له هه مو رهنک
و روخسارنکی تیدا به دی ده کرا. خه لک له ناسایش و ته بابیدا
ژیانیان دهرده سر و له م سهراسه ری دونیادا به شاری رهنکه کان

ناوی دهرکردبوو. شاری پهرتوو که کانی گهنج نامه و شاری
خهونه رهنگاوپهنگه کان. تا له ناکاو هیرمیس خوداوهندی شهر
و پیکدادان، لاپه‌ره‌ی لی هه‌لداینه‌وه و ملۆزمیککی بو تاشین.
کچه‌زایه‌کی نه‌ژدیهاک شا، کوروش، کوری ماندانا خاتون، به
یارمه‌تی بابلیه‌کان که دوژمنی سوئند خواردووی باوه گه‌وره‌ی
بوون، هی‌رشیان کرده‌ سه‌ر پیته‌ختی رهنکه‌کان و نه‌ژدیهاک شایان
به‌ دیل گرت. هه‌گمه‌تانه‌ بی ناز که‌وته‌وه و خرایه‌ به‌ر ده‌ستی
نه‌یاران و دوژمنانی نیمپراتوریه‌تی مادی مه‌زن. هی‌را! خوا‌زنی
گه‌وره! نیستا ماننا لیقه‌وماوه و بی ده‌ره‌تان، بی گه‌وره‌یه و بی
پادشایه. تکات لی‌ده‌کات ببیه په‌ناگه‌ی و له به‌زه‌یی خۆت بی
هیوای نه‌که‌ی...

هی‌را، خولیایه‌ک له می‌شکیا بوو، ویستی نه‌و خولیایه زیاتر
بکاته‌وه، لی‌ی پرسی:
ماننا دل‌نیای له‌وه‌ی که ولامه‌که‌ت پراسته و چه‌واشه‌کاری
تیدا نییه؟!

هی‌رای مه‌زن! دل‌نیام له‌وه‌ی که نه‌یلیم و گومانم له پراستی
ولامه‌که‌م نییه!
هی‌را ده‌یزانی؛

«مرو‌ف ته‌نیا بینایه‌که تا پتر به‌له‌رزنی زیاتر په‌گ داده‌کو‌تی
و قایم تر ده‌بی»
هر بویه که‌وته یاری له گه‌لیا:

- زیپیا* و ئارماسیت* نایاتەوہ بیرت؟!

دەست بە جی ماننا ھەستی کرد دۆراوہ. نزیک بوو لە ھۆش بچیی، بەلام ھیزی لە ناخیوہ ڕایگرت. دەنگی پنی گوت:
خۆراگر بە، ئەمە تاقي کرئەوہیە، ئەگەر خال ئەدەي ڕەنگە
ھێرا بە ھەلەدا بچیی و یارییە کە ببەیتەوہ. بە خۆیدا چووہوہ و
ھەناسەییە کي بەر خۆیدا و ڕاشکاوانە و بە دەنگیکي بەرز گوتی:
- تا ئیستا ئەم ناوانەم نەبیستوہ!

- یارمەتیە کت ئەیم. دوو قەلای بە ھیز بوون لە سەردەمی
دەسەلاتداریەتی مانناکاندا لە ناوچەي سەکاگز کە دەبیستە دەور
و بەری زیدەکەت، ھەنووکەش نایاتەوہ بیرت؟!

ماننا بەراستی ڕابوردوہ کەي خۆي لە بیر چووبوہوہ تا ئەو
کاتەي کە ھێرا ناوی قەلاکانی زیپیا و ئارماسیتی ھینایەوہ بەر
باس. ئەو دوو قەلایە بۆ ماوہیە کي دوور و درێژ لە لایەن باو و
باپیرانیوہ لە ھیزش و پەلاماری دەولەتانی ئاشوور و ئوراتوورەوہ
پاریژراو بوون، یەکیک لە پادشاکانی ئاشوور بە ناوی سارگیئینی
دووھەم لە ھیزشیکی بی ئاماندا پیتەختی مانناکان دەخاتە بەر
پەلامار و پاشاکەیان بە ناوی ئیراندووز دەکوژری و قەلاکانیش
بی پشتیوان دەمیئنەوہ. لە ئەنجامدا سارگیئینی دووھەم، دەست بە
سەر قەلاکاندا دەگری. دواتر کە ئیمپراتوریەتی مادەکان پیک
ھات و دیاکو بوو بە ڕەمزی یە کگرتن و یە کخستنی شانشینە
بچوو کە کان و بە دەستی ئەوان ئاشووریەکان شکیندران، گەلی

ماننا شادمان بوون و ههستیان به قهره‌بیوونه‌وی نازاره‌کانیان کرد، بهم بۆنه‌یه‌وه بریاریندا له ناو ئەم ئیمپراتۆریه‌ته مه‌زنه‌دا که له ئە فغانستانه‌وه تا شام بالی کیشابوو، بتۆنه‌وه و بۆ هه‌تا هه‌تایه نیشته‌جی ببن، هه‌ست به شانازی بکه‌ن به مه‌مله که‌ته که‌یانه‌وه و خه‌می ئەوه‌شیان نه‌بی که ناسنامه‌ی خۆیان له بیر به‌جێته‌وه. مانناش یه‌کیک بوو له‌و که‌سانه که هه‌ستی ده‌کرد خۆینی ماد له ده‌ماره‌کانیا ده‌جوولێ و لای ببوو به باوه‌ڕیکی به هێژ. ده‌شیزانی که ناتوانی له‌وه زیاتر هێرا به‌جهرپێی و گومپرای بکا. تیفکری له‌وه‌ی که بۆ وا به زه‌لیلی بیوه که‌ره‌سته‌ی یاری ده‌ستی. خواکان؛ هێرا «ژنووێ رۆمی» خوداوه‌ندی دالده و به‌زیی و ئاره‌س «مارسی رۆمی» خوداوه‌ندی قات و قری و جه‌نگ. چه‌ند به زه‌بوونی که‌وتبووه سه‌ر چۆک، به‌شکوو سیله‌ی به‌زه‌ییان به‌جوولێ و له سووچه‌یکی ئەم ئەشکه‌وته سارد و سه‌رده‌دا بۆ ماوه‌یه‌ک له ده‌ستی ته‌قدیر به‌شارنه‌وه و هه‌شاری به‌دن. خۆی زۆر به که‌م هاته به‌رچاو؛ «مه‌رگ جارێ و شیوه‌ن جارێ» هه‌ستایه سه‌رپێ و به ده‌نگیکی راشکاوه‌ گوتی:

هێرا! خوداوه‌ندی ئاسمان و به‌زه‌یی! من لێره‌دا ئاشکرای ده‌که‌م که هه‌له‌ بووم. بۆ من شه‌رم و جێی داوه‌شینه که له‌وه زیاتر وه‌ک سه‌گی به‌ر قاپیه‌ که‌ت، کلکم راوه‌شێم و لمۆزت لی خشکیتم و بکپووزمه‌وه. باوه‌رم هیناوه که مردن جارێکه و ترس و بی نامانیه که‌شی سه‌دان جار. له‌مه و دوا، بریار ئەده‌م که به

پشتیوانی ئاتنە؛ «مینرۆی رۆمی» خوداوەندی سەر، میری
ئاوەز و ھونەر، بە گۆژ ژیاندا بچمەو و بەلێن بی تا دەستەمۆی
نە کەم، نە حەسیمەو...

قاقایە کئی بە کۆلی ژنانە چنگی لە دیواری ئەشکەوتە کە
دەگرت و خەریکی نانەوێ تەتەرە ک بوو لە دلی ماننادا ...

ژێدەر

* نەم وتەبە بە زمانی یونانی لە سەریە کئی لە دەروازەکانی
ئەشکەوتی کەرەفتوو سەر بە ناوچەی سەقز لە رۆژھەلاتی
کوردوستاندا ھەلکەندراوە. پێویست بە نامازەبە کە میژووی نەم
ئەشکەوتە دەگەریتەو بۆ پێش میژوو.

* سەکاگز لە کۆندا بە شاری سەقز گوتراوە.

* زیبیا لە کۆندا بە قەلای زۆبە سەر بە ناوچەی سەقز گوتراوە.

* نارماسیت قەلایە کئی بە ھیزی مانناکان بوو لە پێنج کیلۆمەتری
قەلای زۆبە، سەر بە شاری سەقزی رۆژھەلاتی کوردستان.

ماننا و سەفەرىكى خۇخواز

ھىزا؛ «ژىنووېنى رۇمى» خۇداۋەندى ئاسمان و مانگ و بەزىيى، ھاسەرى زىئووس؛ «ژووپىتىرى رۇمى» خۇداۋەندى خۇداكان، پاش ئەۋەى كە ماننا، رەنگرەژىكى پەرتەۋازە بوۋى ھەگمەتانە، بە كىردەۋىيەكى نەشیاۋ، بوو بە ھۆى تورپە كىردىنى ئەۋ و پەگەى رقى ھەناۋى ژياندەۋە و لمۇزى لە خاكدا، وىئەى مارى كۆلەۋار، ژان، راپىچى كىرد و كەۋتە نانەۋەى كەتنى لە سەر پىي ماننا و بىرى لە پىلانكىكى خۇداۋەندانە كىردەۋە تا جومگەكانى پىي بنوشتىننەۋە و بىھىننەۋە سەر چۆك و لەۋ ئاكارەى كىردوۋىيەتى پەشىمان بىتەۋە و داۋاى لىبوردنى لى بكا. لەم لاشەۋە ئاتنە؛ «مىنرۇى رۇمى» خۇداۋەندى سىپەر، مىرى ئاۋەز و ھونەر، دۋاى ھەلچوون و بە گىزداچوونى ماننا، رۇچىكى سەركىش و ياخى لە دەروۋىيا بەدى كىرد و بىرارىدا بالەكانى خۆى بە سەرىا بىكىشى و بىخاتە ژىر سىبەر و چاۋەدىرى خۆيەۋە و لە دۋزىنەۋە و دەستەمۇ كىردىنى ژياندا بە

ھانايەۋە بىي. بەللام نەرىت وابوۋ تا لە لايەن كەسىنكەۋە بانگەيشت
نە كرابا، ئاتنە، دەستى يارمەتى بۇ درىژ نەدە كىرد. ھەر بەم
بۆنەيەۋە، لە چاۋەپوانىدا مايەۋە، تا بەشكوۋ ماننا بە ھۆگرىەۋە،
بىكەۋىتە شوتىنكائى ئاتنە و يارمەتى لىي بخوازى.

دوای ئەۋەي ماننا لە بەر دەروازەي ئەشكەۋەتى كەمرەفتوۋدا
بەرھەلستى نەرىتى باۋى خوداۋەندى بەزىي، ھىرا بوۋەۋە و لە
پارپانەۋەي بۇ پەناگرتنى لەۋ پەناگەدا، ۋەك ياخى بوۋىي،
پاشەكشەي كىرد، ئاشارەزا يا لە مەر بەسەرھات و پارپوردوۋە كەيەۋە،
بە ھەلە دوۋا و، پىشلىكارى نەرىتى باۋى كىرد و دواتر كەۋتە
بەر قىن و توۋپەيى خواژنى گەۋرەۋە. ھىرا، بىرپارىدا، كۆۋىردى،
بەرھەم ھاتوۋ لە سى ئاكارى دەروۋنى خۆي، ئاۋىتەي پۇخى
ماننا بىكا و تەمىكى تەنكى پەرەئاساى رەش بە سەر گلىنەي
چاۋيا بىكىشى. ھىشتا ماننا، بوخچە كەي لە شان نە كىردبوۋەۋە
و دوا دالانى بىي دەروازەي ئەشكەۋەتى كەي جىي نە ھىشتىبوۋ كە
چاۋەكانى لە رەشەۋە ھاتن و تىرەي دلى كەۋتە قۇناغى بەرز
بوۋنەۋە. تەتەرە و ترسىكى لە رادەبەدەر، بالى بە سەر گىيانىا
كىشا. ھەستى كىرد بوۋەلەرزىيە و گرگانە و پروبەرى ئەشكەۋەت
لە شەق بردندايە و خەرىكە دەم ئەكەتەۋە. لەرزى، ۋەك تاقە
گەلەيەكى رەنگەلگەپراۋى پىۋەمساۋى پايىزى دارچنارى، لە
پروۋى خۆر و لە بەر ۋژە ۋژى باي شەمالدا. ھىراي قىناۋى
بوۋ كە تۆۋى تەنيابىي و چاۋەنۋارى و سەرگەردانى لە دەروۋنى

مانندا چاند. ثان و ساتی چووزهره دانی لاسقه گیایه کی سی
چووک له پروپه پی ناخیا. دهنگیکی زیکه داری ژنانه به
گلۆلهیی، راپیچی ئەم بهراو بهری دیواره بهردینه کهی دالانی
ئەشکه و ته که بوو:

- ماننا! کوپه رهنگره ژه لیتقه و ماوه که! نه تزانیبوو بریاری
خودا کان یه کیکه و پاشگهز بوونه وهی نیسه و پیداچوونه وهی
مه حاله؟ نه تزانیبوو نه گهر مروفتی بیهه وی هه رکام له خودا کانی
دهسته پرو بکا و ته فره یان بدا، بو هه تا هه تایه ده که و ته بهر
ئاگری رق و دوا جار، سزا تایه تییه کانی خوی به سه ریا
دهسه پیته؟ فهراموشت کردوو پیش نه وهی به سه رهاته کهت
بگیریته وه، ئاگادارم کردیته وه که؛ نه نجامی چه واشه کاری
سزایه و نه خه له تایه بدو پیت و تا تیرت بر ده کا، به هه له دا
نه چی و هوشت به زمانته وه بی؟ ئیستا که، ئەمه ده سپی که بو
تو، سه ره تایه کی رهشی بی پروژنه و بی پروناکی له چاره تا.
له ریکه وتی ئەم چه واشه کاری و یاخی بوونه ته وه، وه ک
پرووه له مایوکی ئابرو چووی ده رکراو، ته نیا ده کری؛

«له نه زله وه ته نیایی دا پو شیکی رازا وهی یاخی بووه کانه»
پاشان وه ک شه مشه مه کو ژیه کی ناو بوومه لیلی ئیواران،
په تای سه رلیشی وای ده تگری؛

«له نه زله وه سه رلیشی وای، ژیر پو شیکی رازا وهی
به ره له ستکاره کانه»

دواتر وه ک کوونده په پوینه کی نه جوولی سەر په لکه داری
دارستانیکی وشکارۆ، بهردهوام به دوو چاوی کراوهی زهقهوه
چاوه نواری ده کریی؛

«له ئەزەلهوه چاوه پروانی روپوشیکی رازاوهی لادهره کانه».
له ئەنجام و له گێژەنی ژياندا، ده بێته یاخی بوویه کی
چاره پەشی تەنیا و سەرلێشیواو و چاوه نواری.

ماننای لاشه پری بیخ خودا! له یادت بیخ ئەم سێ بهرگه
رازاهیه، تایبەته به هاوچهشن و هاومه رامه کانت و هەرگیز
نایبته داپۆشی جهستهی په نادراوه لیتقه و ماوه کانی نیو ئەم کۆنه
ئەشکه و تهی که رهفتوو!

ماننا وه ک کووتە لهیه کی تازه زاوی ئازەلێک، له رزه له رز
هاته سەر چمکان و به لادەرگای ده رازهی ئەشکه و ته که ی
که رهفتوو را خۆی گرتەوه و هاته سەر پی. بیخ ئەوهی ئاو پر
له ده رگا مه پر مه ره که بداته وه و توانای وه لام دانەوهی هیرا؛
«ژنووێی پۆمی» خواژنی گه ره ی بیخ، له چکی بووخچه که ی
وه دووی خۆیدا، به ره و ده سته مو کردنی ژیان و چاره نووسی که
خۆی دیاری کردبوو، په لکیش کرد. ئاتنه؛ «مینرۆی پۆمی»
خودا وهندی سپەر، میری ئاو هز و هونه ریش، بیخ سه برانه چاوه پروانی
دهم بزووتن و یارمه تی خواستنی ماننا بوو. خودا وهندی هزر، باش
ده یزانی که:

«سه ربووردهی مـرۆی یاخی، ئاو ته ی جهنگ و

بدرهنگار یونونه‌وی خودا کانه، نهم سه‌ریوورده‌یه؛ ته‌ژییه له ترس،
 پره له ژان، لیوانلیوه له مهرگ و ژیانده‌وی چهند جاره. نهم
 سه‌ریوورده‌یه؛ تاییه‌ته به مړویه کی ره‌نگ ره‌ژی یاخیه‌وه که
 نایه‌ه‌وی وه‌ک په‌نادراوړکی ده‌سته‌موی هی‌را؛ خوداوه‌ندی
 به‌زمی، رږوحی داگیر بکړی و بی پهل و پو، بناخندریته نیو
 قه‌ف‌سی نه‌شکه‌وتی که‌ره‌فتووه‌وه»

ناتنه، باش ده‌یزانی که؛ که‌ژمړیه کی سه‌غله‌ته رنگا
 هه‌لېژ یردراوه‌که‌ی ماننا و به بی پشتیوانی نه‌و مه‌حاله بگاته
 جی و به نامانج بگا.

ماننا، به دل‌یکې کول‌ه‌وار و جه‌سته‌یه کی ماندووه‌وه، له
 بدر ده‌روازه‌ی نه‌شکه‌وتی که‌ره‌فتووپا، لار‌پی گرت‌ه‌بر، به‌شکوو
 ده‌رفه‌تیکې بو بره‌خسی به لاشانی نه‌شکه‌وته‌که‌وه بدره و ژوور
 هه‌ل‌رنی و له سدر بانی نه‌شکه‌وته‌که‌را بو ماوه‌یه‌ک پشوو بدا و
 بیر له تو‌شووی سه‌فه‌رنکی خو‌خواز بکاته‌وه. په‌گه‌یه کی ره‌ش،
 هه‌له‌ی ده‌خسته بیناییه‌وه و تووشی که‌م بینی ده‌کرد. خر که و
 تاشه‌بدرد و تاوړی نه‌و ناوه‌ی، به زه‌حمه‌ت لیک هه‌ل‌ه‌ب‌وارد. له
 گه‌یش‌تندا، پر به دل هه‌ستی به ته‌نیایه کی له راده‌به‌ددر کرد.
 پ‌تا و له‌رزه، جی نه‌هیش‌ت‌بوو. هال‌اوړکی سووت‌پن‌ر له ناخیه‌وه
 هه‌ل‌ه‌کشا و خوی له دونیای نازاددا ده‌ریاز ده‌کرد. که‌وت‌بووه
 به‌ری. روانییه‌ده‌ور و پشتی، تاچاو حوکی ده‌کرد چیا و دۆل
 و خاک‌یکې مه‌یله و سووری قاق‌ر و پرووت. شی‌او و لانه‌واز و بی

كەس و بىي خوا مابوۋە. نەيدەزانى پروو و كام لا ئاراستە بىي.
 نەژنۆكانى لە باۋەش نا و لاروومەتى نايە سەر كەلكەكانى.
 دلى ختوورەى نەدا كە دەستى لە شوئىكى ناديارەو بە ھاناىەو
 دى. لە چاۋەرۋانىە كى مەرگاويدا مايەو. ئارام پەلكىش بوو
 بەرە و دونىاي خەونەكانى، رەنگە ئاتنە، وىستىتى لە رىنگاى
 خەونەكانىەو ماننا بە سەر وە كا، بىي ئەوۋى نەرىتەكانى خۇيشى
 پىشپىل كەردىي ...

لە كۆنەو گوتورمانە:

«لە سەر ھىچ رىيان مەخەو، ھىچ خەونان نابىنى.»

واتە:

«رىنگايە، داخۋازى خەونە و بىي خەونىش، بىي رىنگايە!»

زىدەر

* تىبىنى: ئەم چىرۆكە درىزەبىۋى چىرۆكى «تەتەرەى دلى
 ماننا» يە و بە تەنىاش دەچىتە چىۋەى چىرۆكىكى سەربەخۋە.

ماننا و خەونیکی بى كۆتایی

«ناوچه كانى خەون، قەدەغە ناکرین و پەرژینە کان، بەوی

نامۆن»

ماننا، کەوتبوو چەقی خەونیکی بى سنوورەو. ببوو
رېبوارى کەژە رېپە کى سەغلەت و سەرقالى رېپووانىکی
ناھورایی بوو لە بەستینی خەو کەروێشکە یە کدا. تا ئاتنە؛
«خوداوەندى هزر و ھونەر» لە شەمایلی پیرە پیاوێکی شیرین
کەلامى ڕوومەت ڕوون و ڕدین سەیدا، وە ک کارگە بە سورکەى
پاییزی لە قەراغ ڕیدا دەرتۆقى.

. چىيە لالۆ؟! دەلێى ھێرکولى و دونیات سەرشانى ناو و

خەریکە بە عەرشنا ھێور و نەرم ھەلەزنى؟!

ماننا کە لە بوومەلێلى خەونە کەیدا کتوپر لووتى بەر
کەپووى زەلامىکی کۆنەسالى کەوتبوو، ڕاچلە کا. قورسايى
نىگای خستە سەر ڕدینە سپیە کەى و بوچرووکى ھەناسیە کى
مەودا دارى دایە دەرەو و گوتى:

رېنگايە كى تووشىم بېرىپ ۋە ۋېلىم بەدۋاي شىتىكىدا، ناشزانم
چۈنە ۋە چىيە ۋە لە كۆيە! شەكەتم، زۆۋۋۆۋرۈش شەكەت...
پىرە پىاۋە كۆماۋە ئىسك سووكە لەبىز شىرىنەكە، ھەلۋەدە
باۋەشە بەردىك بىۋ، دۈزىيەۋە ۋە بە يارمەتى گۆچانەكە لە
سەرى ھەلۋوشكا:

لالۋ! ۋادەردەكەۋى ياخى بوۋى ۋە بە گىز خۇداكاندا
چۈرۈتسەۋە، ۋاش پىدەچى؛ كەۋتېتە بەر رېيان ۋە لە ئەماندا
نەمابى، ئەى ئىستا لە چى دەگەپى؟!

لە ژيان! دەمەۋى بىدۆزمەۋە ۋە دەستەمۋى كەم ۋە بە
ھىزا ۋە زىئوسى نىشان بەدەم كە؛ بى بەزىي ۋە يارمەتى ئەۋانىش
دەكرى كە بگەم بە ژيان ۋە كەۋى بگەم. نامەۋى چىتر لىيان
بىپارمەۋە ۋە بگەۋە بەر پىيان ۋە بىمە كاسەلىس ۋە كلك بادەريان.
چاۋەروان بىم كە سىلەى بەزىيان بىجۈلى ۋە بۆ ئاۋرېكىيان؛ ھەزار
جار سووك ۋە چىروك بىكرىم ۋە ھەمۋە ساتى لە شەرمە بىم بە
دۆپى ئاۋ ۋە بە زەۋيا رۆچمە خوارەۋە.

ئەى بۆ دەستە ۋە داۋىنى ئاتنە؛ «مىرى ئاۋەز» نابى؟
بىنگومان ئەۋ لەم بارەۋە، زانىارى تەۋاۋى پىيە، دەتۈنۋى بىتگەيەنئە
سەر مەنزلې ژيان؟!

ماننا، ھەستى كىر ئەم پىرە مېردە، ھەپەى لە بېرەى دەكاتەۋە
ۋە چەنتەى شىتىكى تىدەيە. بەرە ۋە پىرى كىشا ۋە لە تەنىشتى
ھەلگورما:

کاکه مام! نه‌وه‌نده تالی و سویریم له ده‌ست خودا‌کان
چیش‌تووه، به‌رام‌به‌ر به‌ه‌مووان بیج باوه‌ر بووم، هه‌ر له ده‌سپیک‌ی
ته‌مه‌مه‌وه تا نیستا، جی په‌نج‌ه‌ی خودا‌کانی پی‌سوه دیاره. له
ناوچه‌ی سه‌کا‌کز، ئاره‌س؛ «خودا‌وه‌ندی قات و ق‌ری و کوشتن»
بر‌پ‌یاری شه‌رپ‌یکی ویران‌گه‌ری به‌سه‌رماندا سه‌پاند. پاشان وه‌ک
ره‌نگ‌ره‌ژی بانگه‌یشت کرام بو هه‌گمه‌تانه پیته‌ختی ره‌نگه‌کان و
ماوه‌ی چهند سال سه‌رقالی ره‌نگ‌ره‌ژی دیواره‌کانی ده‌وری شار
بووم که؛ دیسانه‌وه که‌وتینه به‌ر په‌لاماری ده‌ستی شه‌ره‌نگیزی
ئاره‌س، که‌له‌لا و بیج ده‌ره‌تان، روومان کرده ته‌شکه‌وتی که‌ره‌فتوو،
مه‌ک‌وی دالده و به‌زه‌یی، که دواتر لیم روون سووه‌وه، نه‌ویش
نه‌و په‌نا‌گه و هه‌سانگه‌یه نییه که چاوه‌روانی بووم، به‌ل‌کوو
به‌ندی‌خانه‌یه کی گه‌وره‌یه و تا مه‌رجه‌کانسی به‌ندییه کی ته‌واو
عه‌یارت تیدا نه‌بی، وه‌رنا‌گیردرییت و نا‌چیته ژیر سیب‌ه‌ری به‌زه‌یی
هیرا؛ «خوا‌ژنی گه‌وره» وه. تا چه‌ش‌نی کوپه و گۆزه‌له سه‌دان
جار، به‌به‌رد و دارتا نه‌دات و له سه‌د لاره‌ درزت تی نه‌کات و
نه‌تش‌کینتی و نه‌تپروینتی، ئوخ‌زن به‌دلی نا‌گات و لیو‌ر‌یژ نابج له
تام و چیژی گه‌مه‌که‌ی.

وا هه‌ست نه‌که‌م ناتنه‌ش، یه‌کی‌که له‌وان و دلم به‌رای‌ی نادا و
ناو ناخواته‌وه. نا‌گاداری نه‌وه‌شم که؛ «هیچ خه‌نج‌ه‌ری، ده‌س‌کی
خ‌وی ناب‌ر‌یت‌ه‌وه». بۆیه نه‌وه‌نده بوغ‌ز گرتوو‌می و له ناخما په‌نگ‌ی
خواردوو‌ته‌وه که ته‌نانه‌ت ناماده‌ش نیم ده‌سته و دامینتی ناتنه‌ بیم

و یارمەتی لی بخوازم ..

ئاتنە، باش دەیزانی کە؛ «هەر خودایە ک تایبەتمەندییەکی
نەگۆری هەیە، ئەویش کردەوه کەبەتیی» و «خوداوەندکان لە
پرووی دوونیان بۆ بەرپۆوەبردنی نەرکەکانیان» و «شەر، ناشتی،
پرق، بەزەیی، خۆشەویستی و ... ئەو تایبەتمەندییانەن کە کات
و شوێن ناسن و تەمەنیان بەندە بە تەمەنی خوداکانەوه».
دەشیزانی کە نەگەر، ماننا، پۆژی لە پۆزان، بەم واتایانە
بگات، ئەوا دەبێتە کوتکیکی بە تەوژم کە بەر پۆچی دەکەوی
و لە گریژنەیی دەبا و بی هیوا دەست لە هەموو شتێ دەشاتەوه و
تاقە پێی «مەرگ» هەڵدەبژێرێت. ئەوەشی دەزانی کە پاش ئەم
دەرکەوتەییە و مەرگی ماننا ماوەی خودایەتییه کەیان کۆتایی
پێ دێت و گەمەکانی نیو ئەم کەوشەنەش، تەنیا بە دەردی
لاپەرەکانی میژوو دەخوات، ئەویش بە بی خۆنەر! هەر بۆیە
کەوتە خۆ پێگەیه ک بخاتە بەردەمی ماننا، بەشکوو دلخۆشی
بکات و ئەوەندە سەرقاڵ ببێ کە؛ بیر لە کردەوهی خوداوەندەکان
نەکاتەوه. دوو پێی هاتەوه یاد؛ یا بینیرێتە سەر زێی گەورە و
هێڵەکیکی بداتە دەست و لێی بخوازی کە بەردەوام و نەپساوه
لە ناوی چۆمە کە هەڵبێنجی، تا جاری لە جاران بتوانی پڕ بە
هێڵەکی ناو پاگۆژی بۆلای و ئەمیش لە باتی، پێی دەستەمو
کردنی ژبانی پێ نیشان بدات، یا بی وچان بکەوتێتە شوێن هەورە
ئاسوس و باران گیرەکان و دوای تاوێکی بە گۆر و داتەکاندن

و دەرکهوتنی کۆلکه زۆرینه، به پهله بیگاتى و له باوهشى نى
و به خۆیهوه پرایموسى.

ئاتنه، له شه ماییلی پیره پیاوه کەدا و به یارمهتی گۆچانه کەى
ههستایه سەر پى و چەند ههنگاو له ماننا دوور کهوتهوه و پروو
له کۆمهڵێک ههروى رهشى ناوس که له ناسۆوه دەرکهوتبوون،
پاوهستا و له حالیکدا که پشتى له ماننا بوو و چاوى له چاوى
ههڵکهندبوو، به نووزیه کى پیرانهوه گوتى:

. لالۆ! وادیاره چهرمه سههرى دونیات به سهردا هاتوه و
له پاده به دەر چهوساویتهوه، له دلمهوه بۆت به داخه و له گهلتا
هاو سوۆزم. نه گەر لیم وهریگری و له ناموژگارییه کانم لا
نه دهی، دهمههوى کهمى له مهینه تییه کانت کهم بکه مهوه و به
ناسوده میت بگهیهنم. نایا دهتهوى ژیان دهسته مو بکهى؟ نه گەر
گوئ به قسه کانم بهی، بۆ نه م کاره، پێگایه کت دهخه مه بهر
دهم، پێوستیت به ئاتنهش نهی؟!

ماننا وزیه کى هاتهوه بهر و تینی به قسه کهیدا:

. کاکه مام! نایا نه م قسهیه راسته و دهتوانی خۆت له

کاروبارى خوداوهنده کان ههلقورتینی؟

. لالۆ! نهو پێیهی تو گرتوته بهر، من دهمیکهیه پێواومه

و نه گەر بى پشتیوانی خودا کان بووایه، هەرگیز نه دهتوانی بهم
شوینه بگهه. نیستاش به قهه پیره مەرئ ته مه نم ماوه و دهمهوى
نه زموونى ژیانم له پاش خۆم جی بهیلم.

كاكە مام! نە گەر بتوانى ژيان بىيىتە ناو دەستمەو، بەلئىن
بى ھەتا ھەتايە، دەبمە مورىد و ئىماندارى تۆ و لە نامۆز گاريە
بە نرخە كانت دەرناچم.

ماننا، لەو پۇژووە و دواى وەخەبەر ھاتنەوھى لە سەر بانى
نەشكەوتى كەرەفتوو، تەنيا و ھەراسان و بى ھەوانەو، پۇژى لى
نەبواردوو و شىلگىرانە، لە ھەر ناوچە و سەرزمىنى سونسى
بارانى كەردى، خۆى گەياندووھتى و چاوەروانى دەرکەوتنى
كۆلكە زېرپىنە بوو، پاشان چووھتە سەرۋەختى و باوھشى ئاوالە
كەردوو بۆ لە نامىز گرتن و راموسانى. لە پىرە پىاوھەكەى بىستبو
كە: «نە گەر پۇژى لە پۇژان، بەخت ياوھەرت بوو و توانىت نەو
كۆلكە زېرپىنە يە لە نامىز بگىرى و بە خۆتەو پايمووسىنى،
نەوا توانىوتە ژيان دەستمۆ بگەى و بە ئاواتە كەت بگەى. بەو
كارەش دەتوانى بچىتە پىزى خوداكانەو.»

قايەكى بە كۆلى ژنانەش، بەردەوام چىرئوقى لە دلى
ماننا دەگرت و تەتەرەيەكى مەرگاوى لە ناخيا دەنايەو...

* نەم چىرۆكە دوابەش و دىژمەبوى دوو چىرۆكى «تەتەرەى
دلى ماننا» و «ماننا و سەفەرىكى خۆخواز»،

میرانگر

هموو شهوئ، هاوکات له گهڻ بوومه لیلئ ته ستیره پهراند،
به ده فریکئ نه خشیندراوی ئالتوونیه وه، که لیوانلیوو و تژی بوو
له ترس و خوف، هه لیده کوتایه سهرم، پاشان به هیمنی و زۆر
به وه ستایی و بی شهوی دلوپیکئ به فیرو بدا، پوئ ده کرده
گهروومه وه. نه مده ناسی. ههزم لیوو، ده مامکئ پرووخساری
هه لمالیبا و بو ته نیا جارئ چاوم به چاوی کهوتبا. به شکوو
بمزانیبا شه که سهی بی وچان و به کاوه خو، هموو شهوئ،
له سهرووبه نندی ته ستیره پهراند، له لاشانی پرده پهن پیره کهی
خوارووی شار، به ره و ژیر ده بووه وه و ههنگاوی ده نایه ناو شه پهن
و پالهی، پروژانه له سه وه ته کانه وه، هه لده پیرانه قهراغ چۆمی
شار کییه و مدهستی لهم کرده وانه چییه؟!

نه خه وتووی؟ گویت له منه!

گه لیک جار ههژمینم نه ده ما و به ته واهتی قهراری لی
ده بریم و به و مهراقه وه ده جه رام، چه شنی زه لامیکئ نیو قه

نه ستووری بی دهره تان که له تاو نازار و ژانی گورچیلهی به
مهرگی خوی پازی بیت و به سر و کهله بهره و پیری دیوار
بچی. پهستیو و کونج و کهله بهره تار و تنو که گانی ~~نیشکم~~ سیغ
ناژن ده کرد. پهل بؤ ژوره ناسته نگه کانیش ~~دکیشا~~ به شکو
بیتوه یادم که له چ کاتی کدا و چلو ن منی بی پهل و پو و
چلمه له ته، هاوردهی بن نه سوه تهیه کرام.

دهنگیک له نادیارهوه دهلی:

. کهوجه گهوج بهسه، له میشکنا سوراضی مه گره،
وهلامه کهی له ویدا نادوزیتوه، له ناو نهو خاکه ~~بوری~~ بگه ری،
خاک!

دهنگیکی تر دهلی:

. مروقی ژیر و زانا لهم خاکه پیس و پیلوخ و له نوژ
چوهدها، بؤ نهو وهلامه مهزنه ناگه ری. وهلامی مهزن له چهن تهی
مهزندهایه. مهزنترین چهن تهش، ناسمانه ناسمان!

دهنگیکی دیکه دهلی:

. سه ری نهیشی پیراسکهی لی نابهستن گانو. کهمت
پرسیار هدی نه مهشت لی زیا.

هر جاری دههات، بی چریه و به کاوه خو، ساته وهختیکی
که به دیتنی راده چله کام و دهچرژام، پاش ماومیه کی گورت،
دهسته جی دههاتمه وه سه رخو. هیندهی دوو پات کردبووه، به
تهواوهتی پی راهاتبووم. به نوکی گوچان، سوه ته کهی بان

سهرمی بهرز ده کرده و دهیهاویشته ناو زۆنگاو و گهناوی
 چۆمه کهوه و پلتهی دههات. نهوسا دهفریگی نهخشپنراوی
 نالتوونی له پیچهروکی دهسمالیکدا دردههینا و له گۆزهله
 مهفرهقیه کهی بن پشتوینه کهی لیوریزی ده کرد و لیها تووانه
 پیی دهخواردمهوه. هاوکات له گهل هلقوراندنه کهدا و دواي
 بهرز کردنهوی سهرم، لام پروون دهبووهوه ههمان نان و ساته، دم
 و زهمنی نهستیره پهران. پاشان دهچوووه سهروهختی سهوته که.
 له ناو زۆنگاو و گهناوی چۆمه کهدا، به یارمهتی گۆچانه کهی
 و به ناوهچۆره کهیهوه، دهیکیشایهوه دهر و دهیخستهوه بان سهرم.
 ریک و پیک له شوینه کهی خۆیدا و وهک شهوانی رابوردوو.
 له گهراوهیدا ههنگاوهکانی بی چربه بوون، دیار بوو پی له سهر
 پهین و پالی نهو ناوه دهئیت. چهنده پیم گهوج و نهفام بوو، هیند
 به ساویلکهیی دههاته بهر چاوم و قاقا پیی پی دهکهنیم. دهزانی
 چۆن؟ ناوا: قا.. قا.. قا...!

قاقا کیشانه کهم لهوهدا نهبوو. دهکهوتمه سهر گازهروی پشت،
 پاشان ههلهدهنایسام و پزمین و ترینیش به دوویدا. که دههاتمهوه
 سهر خۆ، لیم پروون دهبووهوه که نهمانه ههموویان خهون و خهیاالن.
 خهون و خهیاڵیکی پووج و به تال، چهشنی تاقه گوێژنکی
 روالهت جوان که دواي قرچهی شکاندنی به پووج دهریچی:

. به سهرت قهسهه لهم ژیانه بی نرخ و سهگ ژیهه ما نهوهندهم

گوێژی پووج شکاندوه، ههه و ههسری نییه!

له بیرم چوو نهووش بلیتم، نهو زهلامه‌ی تامه‌زرۆی ناسینی
 بووم و هاوشیوه‌ی ژنیک‌ی دووگیان موژدیم بۆ ده‌کرد، گۆرزی
 بۆ نه‌ده‌هینام، به‌لکوو جرج و مشکه‌ ره‌شه‌ ناوسه‌کانی قه‌راغ
 زۆنگاو و گه‌ناوه‌ که‌ کیش‌ه‌وه‌یان بۆم ده‌کرد ... نه‌وه‌ ده‌لیم چی؟
 به‌لی ... قاقام ده‌کیشا، بۆ گه‌وجیه‌تی و ساکاری نه‌و زه‌لامه
 ده‌مام‌کداره. هاتووه‌ ری‌ک له‌ ناو نه‌م په‌ین و پاله‌ و له‌ قه‌راغ
 زۆنگاو و گه‌ناوی ته‌نیش‌ت پرده‌ په‌ین ری‌زه‌که‌ی خوارووی شار،
 سابات و مه‌نزلی بۆ کردووم، وا که‌ له‌ بۆن و به‌رامه‌ی بۆ
 گه‌نیوی پیسایی ناوهرۆکانی شار که‌ چه‌شنی ره‌شمارگه‌ل،
 خویان ده‌په‌ستیتونه‌ ناو چۆمی شاره‌وه، به‌ وه‌زاله‌ بێم. منی، چلمه
 له‌ته‌ی زه‌بوونی بی په‌ل و پۆ، ژان بمگری و بکه‌ومه‌ سه‌ر پیلاوه
 قیزه‌ون و په‌یناویه‌ که‌ی و لئی بیاریمه‌وه و به‌زمی لی بخوازم؛ قا..
 قا.. قا... نه‌ی چۆن به‌و گه‌وجیه‌ی بی نه‌که‌نم. به‌وه‌ش
 وازی نه‌هیناوه و «هه‌موو شه‌وی، هاوکات له‌ گه‌ل بوومه‌لیلی
 نه‌ستیره‌ په‌راند‌ا به‌ ده‌فریکی نه‌خشیندراوی ئالتوونیه‌وه که‌ لی‌واولیو
 و تزی بووه‌ له‌ ترس و خۆف هه‌لیکوتاوه‌ته‌ سه‌رم، پاشان به‌ هیمنی
 و زۆر به‌ وه‌ستایی و بی نه‌وه‌ی دلۆپیکی به‌ فیرو‌ بدا، رۆی
 کردووه‌ته‌ گه‌روومه‌وه.» گه‌وجیه‌ که‌ی له‌وه‌دایه‌ نازانی مرو‌ف
 ته‌نیا بوونه‌وه‌ری‌که‌ به‌ هه‌ر چه‌شنه‌ بارودۆخی رادی. هۆی! میوانه
 خنجیلانه‌ که‌م، له‌ گه‌ل تۆمه‌! به‌و په‌لکه‌ ساواپه‌ت قه‌سه‌م! هه‌ر
 چوار شه‌وی ناسته‌نگ و به‌ په‌ژاره‌وه‌ بووم. ته‌نیا چوار شه‌و و

بهس. ژان بهریدام و پئی راهاتم. ئیستاش تهنیا خه فهتباریم نهوهیه
 بۆ تا ههنووکه نه متوانیوه بیناسم و پهرده لهو رازهی ههلئیم.
 هیچکات یی هیوا نه بووم و که تۆش بووینه میوان یا خود خانه
 خویم، پتر له جاران پۆحی هیوام پرشنگذار و پرووتتر بووه و له
 پۆژنهکانی ئهم سهوهتهیهوه، نهستیرهکان گهشتر له جاران دهیینم.
 به تهمای نهو پۆژهیهه ساقهتهی لهشت هینده بهرز بیتهوه، ئهم
 سهوهتهیه وهرهس بکا و تنگی پئی ههلچنی، چیتتر ناترسم ئهم
 گوژهشم وهک گوژهکانی دی به پووج دهبرچیت.

دوینئ شو له بوومهلیلی نهستیرهپهپاندا، دواى نوژنی
 بهیانى له مزگهوتی گهرهک به ئومیدی به سهر کردنهوهی
 هاتیه دهرهوه. گۆزله مهفرهقییهکەت برده پهنا گویت. به
 نهسپایی راتوهشاند. پهنگه قومى یاخود دوا قومى یی. پرووت
 کردهوه پرده پهین پیرهکەى خوارووی شار. ههنگاوهکان به دووتدا
 نهدههاتن. پهنگه وزهیان دواچۆپری هاتبی. به لاره‌لار و خیشه‌خیش
 گه‌یشتیه سه‌ری. به نووکی گۆچانه‌کەت، سهوهته‌کەت لی
 ترازاند. ده‌فره ئالتوونیه نه‌خشی‌ندراوه‌که له ده‌ستا له‌رزى. دیار بوو
 ته‌کانی شه‌وانت نه‌ماوه.

... ده‌فره نه‌خشی‌نراوه ئالتوونیه‌که‌ی خستوه‌ته سهر لیوت.
 میرووله ده‌کا. له ناکاو ده‌پژمیت. ده‌که‌ویه کۆخه کۆخ. وه‌ک
 باوکى به ناستهم له پشتی منداڵه‌که‌ی بدا، له پششت ده‌سه‌روینئ

و دهلی:

- یا غهوسی گهیلانی نهخنکیی رۆله!

ههستم کرد باوکه و بهزهیی جوولاره. له چرکهیه کدا
قهتیس مانی فرمیسک و سه‌رپیژ بوونیان پرووی دا. هه‌ناسه‌م
گری تیبه‌ریوو. چاوم به نه‌رمی که‌وته سه‌ر چاوی. نوزه‌یه ک
رندوه‌که‌ی نیوانمانی ته‌قاند:

- باباه!

په‌شیمانی له چاوانیا گورا. چه‌شنی تۆی په‌لکه‌ خورما
که له ژیر نه‌و په‌ین و پال‌هوه گوراوی و چاوت به جیهان هه‌ل‌یناوه
و ماوه‌یه که بوو‌يته میوان یاخود خانه‌ خویی من. هه‌ر دوی شه‌و
بۆم پروون بووه‌وه دواچۆری گۆزه‌له مه‌فره‌قیه نه‌خشی‌ندراوه‌که‌ی
ده‌رخوارد داوم و خۆی پهی نه‌گیراوه و جیی هیش‌تووم. گۆزه‌له
مه‌فره‌قیه که و ده‌فره نه‌خشی‌ندراوه ئال‌توونیه که‌ش به میرات بۆ من
مانه‌وه. دواتریش ئاگادار بوومه‌وه که نه‌ویش وه‌کوو من، داش‌دار
و میراتگری باوکی بووه.

ورقە

ھەموو ئىنسان خەرىكىن. لە دۆزىنە ۋە يىن. بە پۇل ۋە بە جووتە
ۋە بە تاك. سەرەتا، لە سەھرا ۋە دەستىيان بېچ كىرد. بىست بە
بىستى قاقىرىن شىۋىنى سەھرا ۋە يىبابانە كەيان كىتلا. سەرە ۋە
بىيان كىرد. تىكە ۋە يىيان ۋەردا. گەر ئىۋارىيە كى درەنگ، لە سەر
تەپۈلكەيە كى مەيىلە ۋە زەردى لم ۋە خۇلى ئەم سەھرايەدا بە
دانىشتىنەۋە، ئەزىنۇكانت ۋە تەنىيىيە كەت لە باۋەش نىيى ۋە بە وردى
ۋە چاۋى بۇ كىز كەي ۋە لە ئاۋابوۋنى خۇر ۋە پروبەرى كاكى
بە كاكى بىرۋانى، گۆرستانىكت دىنىتەۋە ياد بە ھەزاران ھەزار
گۆرى بەستەزمانى بىچ لاشەى دراۋەۋە. تا چاۋ ھەتەر كا
گۆرستان ۋە قولك ۋە قەبرى دراۋەى ھەتىۋ كەۋتۋى چاۋەروانى
جەستەى بىچ گىيان. كە لە تەنىشتىانەۋە ۋە بە مەۋدايە كى كەم
تېپەپىتايە، ھاللاۋى تۈندى ئارەقەى بن باخەلىيان، بىچ ئىرادە
دەماخى بىچ ھەلەپەداى. لە پەستا ۋە بىچ راۋەستان، خەرىكى
ژىر ۋە پرو كىردى پروبەرى سەھرا بىۋون. پۇژىكى دى كە

هاتنهوه، هدر کهس بیژنگی یان هیله کیکی دانه درشتیان له
 گهډل خویاندا هیتابوو. دیار سوو قه ناعه تیان بهو کارهی دویتنی
 نه کردووه. کهوتنهوه پشکنین و بیژنگ کردنی سه حرا و بیابان.
 هیله کیان کرد. به کو و به جووته و به تاک. نه سروهتن. بیج
 همدادان. جار ناجاری له بن پییانوه زرتهی کلکی سرتی ماری،
 گوئی قولای غی ده کردن. دهسبه جی ده کشانهوه و ههلمه تیان بو
 دههینا. سرتی مارهش له حمیه تا دههاته سدر کلک و پاشه و پاش
 و شه پولا و شه پؤل بهرودووا ده کشایهوه و دوور ده کهوتهوه. وادیار
 بوو بهو ناژله لیه ی، فامی نهوه ی بوو، که خوی له شهر ی خوتترین
 ببورئی. گه لیک جاریش به دهم هیله ک کردنه وهوه؛ دوو پشکیک
 له بهستینی هیله کدا ده کهوته فرته فرت و کلکی قوت ده کردهوه
 و ده چوو له دهستیان خو قوتار بکا. نهوانیش دهسبه جی له سدر
 رووبه ری سه حرا و بازنه ناسا، ناگریکیان ده کردهوه و دوو پشکه یان
 ده خسته ناوهندی بازنه که. هه موویان له دهوری خر ده بوونهوه و بهم
 کاره کیان؛ ماوه یی پشوویان ده گرت بو نهوه ی جاریکی دیکه
 و به گروتینیکی باشته وه، بکه ونه وه سهره ختی پشکنینه کیان.
 دوو پشکه، که دهره تان و پئی دهر بازوونی نه ده ما و چه ندین جار
 نه مبه راوبه ری بازنه که ی ده پیا، به کلکی و له ناچاریدا و له
 ری زی ژاره که یه وه خوی ده پیکا. له چیژی نه م خو پیکانه ی
 دوو پشک، هه مووان ده کهوته سه ما و پله لیدان و سمت و سوئل
 بادان. نه مه پیشه ی هه موو روژیکیان بوو، تا مه وادی سه حرا

هاته کۆتایی. که چاویان هه‌لێنا، گه‌یشته‌بوونه بناری زنجیره
 کێوێ وێنه‌ی ده‌سته برا له پشت یه‌کتري پاره‌ستابوون.
 شان و مل داگیراو و شل و شه‌که‌ت، چه‌شنی پهل و پۆ
 و گه‌لا و به‌رگی سسیس و بی ناوی پاره‌نه‌مامیک ده‌چوون.
 هه‌له‌ک و بیژنگه‌کانیان فرێدا و له سه‌ر گازه‌ری پشت یه‌ک
 ته‌خته پراکشان. شه‌پۆل ئاسا و چینه‌اوچین، ورته‌ورتی له‌و سه‌ره‌وه
 و ده‌م به‌ ده‌م نێزیک بووه‌وه. یه‌ک به‌ یه‌کیانی گرته‌وه تا گه‌یشته
 دوا که‌سیان:

. کێ دۆزیه‌تیه‌وه ده‌نگ هه‌لبرێ ؟!
 وه‌لامه‌ که‌ پۆیشته‌وه.

. که‌س تا نه‌م ساته‌وه‌خته نه‌یتوانیوه بیدۆزێته‌وه و تا
 هه‌نووکه‌ش له گه‌ران و پشکنینداين.

پۆزی دواتر له جیا هه‌له‌ک و بیژنگ، پاچ و قولینگان
 داينی. شه‌رتی ببوین. چیتیر بیرمان له‌وه نه‌ده‌کرده‌وه، چیه
 بۆ خۆ که‌وتووین و لێ ده‌گه‌رین. چه‌شنی سه‌ریازنکی
 گوێزپایه‌ل و گوێشکراو، ناهه‌رمانی زگمان پێ نه‌ده‌کرا.. ببوینه
 جه‌ندرمه‌ی ورگمان.. نه‌منیه‌ی گه‌ده‌مان. به‌رده‌وام کارمان له
 له‌شان ده‌کێشایه‌وه و له به‌ر له‌چمانه‌وه ده‌مانگوت:

. ده‌ستی ماندوو له سه‌ر زگی تێره ..!

وه‌کوو مۆریانه، ناوقای که‌ژ و کێو ببوین. باسکه و
 باسک، هه‌ردا و هه‌رد و مله و شاخمان ده‌پرواند. گه‌یشته‌ینه

دەروازەى بەردىنى نەشكەوتى. ھوروژمى جەماوەر پروو لە
زىادبوونى كرد. بوومەلێل و تاريكايى ناو نەشكەوتە كە ببووە
ھەوتنى گيانمان. دەلێن:

«نۆقرە دۆشاوى تاريكيە، لانكەى مێشكە و مەتەرێزى
پوڤحى ماندووە»

لە سەر دەرگای نەشكەوتە كەرا بە چەند زمانى كە پروو
گرتوو، نوسراوێهە ك بە جى مابوو. ژەنگارۆ بوو. پەنگە زمانحالى
فينىقيه كان، عىلاميه كان، كلدانيه كان يا خود ئاشورويه كان بوو
بى. شارە زايەك بە كاوەخۆ كەوتە لەت و لووش كردن و
خوێندنەوێ:

- بۆ جيله كانى دواتر! ئێمە، بە سەدان سال بى پشودان،
بست بە بستى نەشكەوتە كانمان پشكنى. كون و پەهێل و
قوژبنە كانيشمان جى نەهێلا. تامى ماندوويمان نەزانى. شەونخوون
بووين، بەلام ئاسەوار ئكمان نەدۆزيبەو. داواكارى لە ئێو؛ چيتەر
پيويست بە گەرانتان ناکا. لەو پتر خۆتان هىلاک مەكەن و
«چىو لە تاريكى مەكوتن!»

... نوێترین و کارامەترین پوڤباتى ناسا، پێى نايە ناو ھەسارەى
مەريخەو. بە تەمايە لە گەشتىكى زانستیدا، لە ئاکامى گەرپان
و پشکينە كەى، بەم زووانە ئاگادارمان بکاتەو...
دەنگى تەلەفزیۆنە كەى بپرى. بۆچرووكى لە ھەناويبەو

دەرکشا و له بهر خۆیهوه ورتهیه کی لی بووهوه:

- تۆ نالی ئیمه ههلهین و نهوهی بۆی به پهروشین،

چاویلکهییکه به سهر لوتمانهوه و لی ده گهریین...؟!

خەنجەر

كە لە لوتكەى قەلاى نژۆۋە، ھەر چوارمان يە كېرىز و لە تەنىشت يە كدى، مەلى نىگامان بەرە و دەشتى شارە كۆن ھەناردە كرد، لە بلىندگوى مزگەوتى ئاوايى نژۆۋە، مەلا لە بانگى عەسر دەبوۋە، سىبەرى قەلا، چەشنى بەستىنى چارشىۋىنكى تەنكى مات، لە لىرەوارە چىر و پرەكەى دامىنى قەلاۋە تا نىزىك ئاوايى، خستبۈۋە باۋەشى خۆيەۋە. شەولەبانى دارىنەى چەند خانۋوى گىلەبانى ئاوايىش، لە بەر خۆرەتاۋدا، خۇيان ھەلخستبۈۋ و تلىسابوۋنەۋە، وا ديار بوو كە تا ھەنوۋكەش لە باۋىشكى نىۋەرۆ خەۋىنكى شىرىن دەرباز نەبىۋون. ھىدى ھىدى دوا ھەناسە كانى، ھەناسە سۋارى پىنگا بەرە و ژوۋرەكەى قەلا، لە ئاسايى بوۋنەۋەدا بوو كە؛ سۋارە، موۋروۋىنكى چەۋر و شىرىنى خستە نىۋان دوو قامكى دۆشاۋمژە و نەسپى كۆژەۋە ۋ ھەلىنا و بە چاۋىنكى قونجاۋەۋە، خستىيە بەر خۆر:

. كورپىنە چاۋ لە پەسمى نەم سۋارە كەن، لە پەسمى

پادشايە کى بە دەسلەلات دەچى بە سواری ئەسپەو. نەخشاندن و بەرجەستە کردنى ئەم جۆرە پەسمانە لە سەر پروپەرنكى کەم مەودای وەك ئەم مووروووە چەور و شیرینە، لە توانا و تاقەتى خەلکی ئەم دەفەرەدا نەبوو، دۆزینەوێ ئەم چوار مووروووە دابەشکراوانەى نێوانمان لە کووپە خوسەرەوییە کدا و لە ناو لەوێچى گلى ھەلەویری لاشەییەى کە تەنیا مەشتى ئیسک و پرووسكى لى ماوەتەو، جیى تێرامانە. زۆر بە وردى سەرنجى دەندە و پەراسووەکانیم داو. دوو ئیسکیان جیى نامیریان پێو دیاریو. ڕەنگە بەر ھەلمەتى شمشیر کەوتبەن. سەیرە کەى لەو دەابوو، دواى سالانیكى دوور و درێژ، چونکە کووپە خەسەرەوییە کە لە بەردەمى ھاتووچۆى ھەوادا نەبوو و زارە کەى بە وەستایی و لێزانە ناخێندراو، ئیسکەکانى نەبوونەتە خۆل و ئیستاکە گێرەوێ ھال و ئەحوالى خۆیەتى.

من وا ھەست دەکەم ئەم لاشەییە ناوی ھۆزان بوو.

ھۆزان! دەلێن لەشکری مووغەکان وەك ڕەشەبا وان، قەياسەیان لى تەوند کردوو و بەزەییان بە کەسدا نای و پیر و جوان ناسن و بە سواری ئەسپان، بەرە و شارە کۆن بینران. کە ھاتوو چاوت پێیان کەوت، نەخەلەتابى خۆیان لى ناشکرا کەیت و غیرەت بئەگرت و دەست بە خەنجەر بى. ئەو شەپى خۆ تێنە ھۆزان! تا دەتوانى مەرە کە پاونى بەرە و کەندەلانى و خۆت لە نەشکەوتى، یان ناو شاخێکدا بشارووە پۆلە گیان.

رهنگه دایکی هۆزان نهمه‌ی پی وتییت.

- هۆزان! باوکه‌کم! دایکت راست ده‌لی، نه‌خه‌له‌تایی خۆت له ناژی‌ری به‌ی و بکه‌ویه به‌ر چاویان و جه‌زمه‌ بته‌گری و خوینت گهرم بی. پۆله، تۆ نیستا تالی و سویری دونیات نه‌چیشته‌وه و هه‌رزه‌کاری. موو‌غه‌کان ده‌لیی بای سرسرن، به‌رده‌ کل و به‌ردی مانگیش خۆیان بۆ ناگرن و له هه‌له‌متیان ده‌ریاز نابن.

رهنگه باوکی هۆزان بۆ پشتگیری قسه‌کانی دایکی، نهمه‌ی وتییت.

- هۆزان! چاو پۆشنی و دیارییه‌کم له بن تاته‌که‌ی کانی چه‌وه‌نده‌ران بۆ داناوی، دورنچی که له مه‌ری گه‌پامه‌وه، به‌ بۆنه‌ی قومه‌ ناوینکه‌وه چه‌ومه‌ سه‌ر چاوگه‌که و له ژیر تاته‌ نوێژه‌که‌دا، جیم هیلا. له به‌ر خاتوون و نه‌سمه‌ر، ده‌ستم نه‌تگه‌یشتی، تکات لی ده‌که‌م هۆزان! هۆشت به‌ خۆته‌وه‌ بی. ده‌لین موو‌غه‌کان له کونه‌ ماران دیتراون. بی به‌زه‌یین هۆزان! به‌ره‌نگاریان نه‌بیته‌وه. نیشتمان، هه‌ناسه‌ سارد و بی که‌سه و چاو له‌ پێته‌.

له‌ پشت گریسپانه‌که‌ی ناغه‌له‌که‌یانه‌وه که‌ که‌وتبووه‌ باکووری شاره‌ کۆن و سه‌ر پێی مه‌ری، نیشتمان، ده‌ستی پوو‌ه و پۆژ هه‌لینابوو و دوو‌عی له‌ش ساغی بۆ هۆزان کردبوو.

باوهر هینان به‌وه‌ی که‌؛ پۆژی له‌ پۆزان، هۆزان ده‌ست به‌ خه‌نجر بووی و یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک، له‌ به‌ره‌نگاریدا موو‌غه‌کانی که‌له‌لا و شه‌ق و شر کردی، جی گومانه‌ و پتر

هەلاتن و دەربازبوون لەو جەنگەى لێدەوێتەوه و لە راستى
نزیكترە، بەلام لە زارى سۆيى خولەى مەقام پێژەوه و بە حەيرانى
و بە سۆز و فوغانىكى جەرگپرەوه، شتىكى دىكە دەردەچى و
ناوقاى دڵ و پوخت دەيى:

«پرانەكەى لە دۆلە قاقەرەوه بەرە و لووتكە و ملەى بەردە
مانگى هەلدەكێشا. لە تەپى قۆرغیوێ دەنگى بلوێرەكەى
دەيیسترا. دواى دیتنەوێ ديارى و چاو پووشنیهكەى نیشتمان،
لە ژيڕ تاتەكەى كانى چەوێندەران، دڵ و هوشى هۆزان بارگە
و بنەى تىك نابوو و ناوقاى هەوارى دڵ و خەيال ببوو. دەيان
جار لەمۆزى لە تاتەكە خشاندبوو و بۆنى پێوێ كەردبوو و بە زمانى
لستبووێهە. دواجار ماچى كەردبوو. بۆ ماوێهەك مەردەكەى
لێ دوور كەوتبووێهە. ئەو پێنج مووړووه، كە دواتر يەكيانى
لێ داكەوتبوو؛ ياقىق، شەو، زەردووى، تانە و ئەبلەق، چەور و
شيرىن، دانە بە دانەيانى خستبوو سەر پێلووى چاوانى و پاشان
بۆنى پێوێ كەردبوون. ئەوسا چووبووێهە سەر وەختى پرانەكەى و
پووهە بەردى مانگ هەلزنابوو. مووغەكان و باى سەرسەر و
رەشەبا وێرانگەرەكەى، لەسەر كانى جى هێشتبوو. دەتگوت
نادەمە و دواى تەنبايى و چاوێروانىيەكى مەرگاوى، حەووايان
كەردووەتە ديارى بۆى و بە دیتنى تەواوى نامۆژگارىيەكانى
رەبوردووى خۆى لە بىر كەردووه. مەست و نازيرە و بووێهە پێرەوى
دلى و چووهتە سەر وەختى دارسيوێهە. دەلێن:

«كە خۆشەويىستى دى، عەقل كلكى دەنئە بن ھەنگلى
 و رېسوا دەبى. مەرگ، بارگەوبنەى خۆى تىك دەنى و پرو
 لە مەملەكەتى ناديار دەكا. قەلەمى ئەژنۆى ترس دەشكى و
 قرچەى ئىسكەكانى رۆژەپىي دەپوا. كە خۆشەويىستى دى،
 ديزە و كووپە شەرابان بە پوولى، بە قرۆشى. ھەيا و شەرەف بە
 دینارى، بە تاقە ماچى. گەنجى شاھان بە بزىيەك و بە لەتەرى.
 كە خۆشەويىستى دى، لاولا، لە زستاندا بالا دەكا. گولى لە
 كەلاوہكەيەوہ، ھەنگاو دەنئە ژىر لىزمەى باران و گۆرانىيەك
 بۆ ناو، ئاوازی بۆ زەريا دەچرى. سەيرە، چىتر شادانەى ناوى،
 وەلاى دەنى و مەست و كەلەلا دەخوئى و دەجىوئى...»

«خەنجەرەكەت بۆ كەى ھەلگرتوۋە؟!»

«بۆ تەنگانە»

«گەوجە جا لەمە تەنگانەتر؟!»

«ھەويرا، نابىنى ئەوان چەن سوارن و منىش پىخاوس و

خەنجەرە لەتى!»

«ئەى وەفا و مەردايەتت كوا قارەمان، لىت بترازىن تا

دەشتى شارەكوۋن و دەم بانىژەى مالى نىشتمان، ناگىر سىنەوہ،

ھەك داوہشى پياوہ چكۆلە!»

... پاش ئىوارىيەكى درەنگ وەخت، جەستەى بى گيان

و خەلتانى خوئنى ھۆزان، لە تەنىشت لاشەى چوار مووغدا

لە لاسەرووى كانى چەوئەندەران، لە دۆلە قاقىر كە دواتر بە

«جەمووغە» ناسرا، دۆزرایدەو. لە مشتیدا، چوار مووروویان
 دیتەو، کە لە سەریەکیان وێنە پادشایەک بە سواری ئەسپەو،
 نەخشیندرابوو. پەنگە وێنە سولتان جەلالەدینی خواپەزمشا
 بووبی...

خەنجەرە دەسک ئیسکە کە ی ھۆزانیش، کەوتبوو لای
 یەکی لەو چوارکەسە ی لە سەر قەلاو دەیانپروانییە شارەکۆن، بە
 تەماشبوو تا تەنگانە نەبی، ناشکرای نەکا...

DNA

تازە دواى ئەۋەى ئەم كارەساتە خولقا بېرىم كەۋتەۋە كە
كچە كەم چەند جار پېى وتووم: مە كە بابە! و دەست بە دامىنم
بىۋە: ئاممان بابە! دەپ زۆر وريا بى. دەمىكەيە لە دلى داوم
موقەدەرئىكت بە سەر دى، دلم ختوورەى داۋە. خەوم پىۋە دىۋى،
ئەۋەندەى من بزانم توۋشى شەو كورىرى بىۋى و چاۋەكانت
حوكميان كەم بىۋەتەۋە. تىكات لى ئە كەم نەخەلەتابى بە شەۋدا
بە ئۆتۆمبىلە كەت سە فەر بىكەى. خودا نەخواستە فەرمانت لە
دەست بچى و بىكەۋىتە ھەلدىرى، يا شىۋ و دۆلىكەۋە، ياخود لە
نازەلىكى بىسەرۋىنى، تازە جىي خۆت ناگرىتەۋە و منىش بە بى
باۋكى دەمىنمەۋە.

لە سەرەتاي بادانى سلفى ئۆتۆمبىلە كەۋە، تا دە كىلۆمىتىرى
بەرە و دەرۋەى شار و رۋوۋە و دەشتى سوورىن و شىخەى شىشەى
پىشەۋەى ئۆتۆمبىلە كە، فەشەم بە قسەكانى دەھات. پىنم گالتە
بىۋە. ھەنىشكى دەستىكىم خستىۋە سەر فەرمانى ئۆتۆمبىلە كە

و کایم به سَمیله کانم ده کرد. به دهسته که ی دیکم فرمانم
 گرتبوو. به خه یالیشما ندهدهات پوژئی له پوژان، کچه موو
 خورماییه شهش سالانه کم، که زیه ی که رویشکانه به سترایی و
 به نه له ننگ و دوله ننگ بیته لام و چاوی به چاومه وه هه لواسری
 و گوئی له قوورپی سکم بگری. ههست به شتی بکا که منی
 باوکی، تا نهو ساته وهخته قهت به زهینیشما گوزهری نه کردبی.
 رهنگه نه وهنده نیمانم به ناستی هوشیاری و پله ی زانیاری خۆم
 بوویی که نه م خۆویستییه کوژی کردبیتم، یا رهنگه خۆرکه
 لییدا بیتم و له ناوه وه خهریکه ده مپرویتی. شیر په نجه یه، به ره به ره
 و به نارامی و له ناخمه وه بی نه وه ی به خۆم بزنام، بن کوئی
 کردووم و له رهونه قی خستووم. هیزی دیده کانمی نه هیشتووه و
 خهریکه له خسته کم دبا. نه مده زانی مندالی نه م زه مانه هه ره له
 زگی دایکیان بهر بوونه وه، یه کپارچه ناگرن. هه ره به ساوایی
 پلاک و زنجیرنکیان له ملدایه و لئی نووسراوه:

«دوا پله ی زۆر زانی!»

قه دیمی وته نی:

«قسه یا له شیتی بیسته یان له مندال»

رپک له ته مه نی کچه که ما بووم، که شه و نکیان باو کم به
 نه ره نه ر و پیله قه کوتان، که وتبووه گیان ده رگای هه وشه که مان.
 دایکم سه ری له په نجه ره ی پرووی کۆلان بر دبووه ده ره وه و هیسی
 له باو کم کیشابوو. ناماژه ی به ده ره و دراوسی و خه لکی گه ره ک

دابوو که سه‌عات پینجی به‌یانییه و هەر تۆی ده‌لئی گورگی
 و شه‌ونه‌خه‌وی. نابینی هه‌مووان له شیرین خه‌ودان. باوکیشم
 داهۆل ئاسا له دهم دهرگا پراوه‌ستاوه و بۆگه‌ن و بۆساری گوواو
 و لیتاوه‌که‌ی له دووریشه‌وه ده‌ماخی به دایکم هه‌ل‌خستبوو. چهن
 که‌وتب‌سووه گیان دهرگا‌که، دایکم لئی نه‌کردبووه، تا که‌وا و
 پانتۆل و پشت‌وتنه‌که‌ی و که‌وش و گۆره‌ویه‌کانیشی له دهم
 دهرگا و له کۆلان پێ دانابوو. پاشان هاتبووه ژوور و تا خۆی
 کردبوو به حه‌مامدا، به سه‌د کفره‌وه یه‌قی دابوووه که خه‌تای
 مزگه‌وت و مه‌لای گه‌ره‌که لیخه‌م نابنه‌وه و ده‌یان‌ه‌وی شه‌و نوێژ و
 جه‌ماعه‌تی به‌یانیشم نه‌فه‌وتی. سالیانی ساله‌ خه‌لکی گه‌ره‌که
 و مامۆستا و خواش ده‌یزانی، به ده‌گه‌ن پێکه‌وتوو، نوێژی
 به‌یانیم فه‌وتابی و نه‌گه‌ر به دووعا و پارانه‌وه بوایه، نه‌ده‌بوو به
 عومری حه‌یاتم توه‌شی نهم شه‌و کوێریه ببومایه. له به‌ر خاتری
 هاتووچۆی مزگه‌وتیش بووایه، بۆ ده‌بوو من به‌م ده‌رده به‌چم. ناخر
 خوا چۆن قبوولیه‌تی، من به‌م چه‌شنه له تاعه‌ت و عیباده‌ت کردن
 بکه‌وم و ئاوا بېم به قه‌شمه جاری خه‌لک و بنیشه‌وه خۆشه‌ی
 سه‌ر زاریان. وام به سه‌ر بێ که ژنه‌که‌شم لیم ته‌وه‌لا بێی و بیژ و
 بۆم لی بکاته‌وه. تا له کۆلان و له به‌ر چاوی دهر و دراوسیدا،
 پروت و قووتم نه‌کاته‌وه، دهرگام لی هه‌لنه‌گری و ئیزنی هاتنه
 ژووره‌وه‌م پێ نه‌دا.

که به‌ خاویه‌ پيشال پيشاله زه‌رده‌که‌یه‌وه له حه‌مام هاتبووه

دەر، پټی نابووه سەر دهستم. منیش به سەر و چاوی ئالۆز و تیڭ ترشاهووه له خهو پامابووم. به چاو هه لگلو فینهوه ببوومه گونگری پرته و بۆله کانی باوکم. که چۆن له دواي نوێزی جه ماعه تی بهیانی له مزگه وتهوه پرووی له مال کردووه تهوه. هیشتا رینگایه کی دوور و درێژ و پینچاوپینچی کۆلانه کانی ماوه بیبرئ تا بگاته مالهوه و بجهوتتهوه، ههستی کردووه چاوی تاریک داهاتووه و له رهشهوه دئ و بهر پټی خویشی ناتوانی بینن. له تاریکی کۆلانا پهلی کوتاوه و له حاست مالی حاجی فهرهجهوه، مهجبوور دیواری ماله کانی کردووه به رینما و چاوساغی خوی. له بیرى چوووتهوه که زیرابی مالی حاجی فهرهج پیشتر تهقیوه و بالا پیاوئ ههلیانکه ندووه و داویانه تهوه. تییسی ده کهوئ و به پهله قاز و پهله کوتان و به ههزار یاغهوس و یا کاکه نهحمی شیخ تا له ناو گواو و لیتاوی زیرابه کهدا دیته دهرهوه.

جوان له بیرمه که سه ره تاسه کهی و کوونی گونچکه کانی به له چکی خاویه که وشک ده کردهوه و له ژیر پرووناکی لامپه زهرده کهدا، شهبهقی نه دایه وه و تف و نه حله تی باوکی ده کرد. که چۆن نهویش، شهوئکی سه هۆلبه ندانی زستان، پیش مه لابانگ دان، به ره و هموزه کهی مزگه وتی ئاواپی بۆ غوسلی شرعی له مال ده چیته دهر. له مزگه وته کهدا، دوو هموزیان ده بی. یه کیان پان و به ربلاوتر لهوی تر و تایبهت به ده سنوژ و نهوی

دیکه‌یان قوولتر و کم مه‌وداتر و بو غوسل و دهرکردنی له‌ش
 پیسی به کار ده‌برا. باوکی که ده‌گاته بهر مزگه‌وت و له
 چوونه ژووره‌ودا، لاقی له قه‌راغ تاته نوێژه که ده‌گیری و سهری
 به لیواری هموزه‌که‌دا ده‌دری و ده‌پیکری. زمان پیکا نادا و
 ده‌سبه‌جی ده‌مری و شوپ ده‌بیته‌وه و ده‌خزیتته ناو هموزه‌که‌وه.
 که خه‌لکی ناوایی بو نوێژی به‌یانی پروو له مزگه‌وت ده‌که‌ن،
 لاشه‌ی شه‌لالی خوینی له ناو هموزه‌که‌دا ده‌دۆزنه‌وه، که ده‌مه
 ونخوون و به پشتا و به سهر ناوه‌که‌وه باسکی بلاو کردووه‌ته‌وه و
 که‌وا و پانتۆله دوورپه‌نگه‌که‌شی ماسیوه. دواتر له زمان دایکی
 بیستوه که؛ باوکی ماوه‌یه‌ک بووه له ده‌ست شه‌و کوێری
 نالاندووه‌تی و سکا‌لای کردووه و نه‌و شه‌وه‌ش له به‌رته‌وه‌ی
 به‌یانی نوێژه‌که‌ی نه‌فه‌وتی، له مأل چووه‌ته‌ دهر. مووقه‌دهر بووه
 که به‌م شیه‌ موباره‌که و له پئی «حی علی الصلوه» دا گیانی
 له ده‌ست به‌جی و به شه‌هید له قه‌لم بدری. به بیرى باوکیشم تا
 نه‌م سالانه‌ی دواییش ژنی حامیله و به زگ و زاوه، که فارغ
 نه‌ده‌بون، راسپارده‌یان ده‌نارده لای دایکی باوکم و داوای له‌تی
 به‌ندوخوێنیان بو ته‌به‌رووک لی ده‌کرد. به‌و نییه‌ته‌ی خاوه‌نه‌که‌ی
 سأل بووه و خوا شه‌هاده‌تی به‌نسیب کردووه. به‌شکوو بیته‌ ده‌لیلی
 شه‌فا و نه‌و ژنه ژانگرتووه‌ی پی ده‌ریاز بیی. دایکی وتبووی
 بیجگه‌ دووجار، نه‌ویش چون دره‌نگ له‌ته به‌ندوخوێنه‌که‌یان فریا
 خستوون، جاره‌کانی تر بووه‌ته‌ مایه‌ی شه‌فا و له دایک بوونی

كۆرپەيەكى سەر زل و قەلەويچكە.

... كە ھاتمەۋە سەر خۇ، لەۋانەيە بلىم پىنج گەزى بەرزتر
لە ئۆتۆمبىلە كە بە ھەۋاۋە ئەشە كامەۋە. دەستىم بۇ سىم بىر،
پۇ چۈۋە ناۋەۋە و لە پىشتمەۋە ھاتە دەر. بەرە دەستە كانىم خستە
سەر پۈۋەتم، ھىچ ھەستىكىم نەبۈۋە. بە دەۋرى خۇمدا بە
تەۋرتم خوللامەۋە. سووك و بىن كىش. نە دىلە خورپەيەك و
نە بىقەرارىەك. مېژىكى تەنكى نەرمى پەمو ئاساى بەردەۋام
لە شىۋە گۆرپىندا. قىۋەيەكم لى بوۋەۋە. سوورپىكىم بە دەۋرى
ئۆتۆمبىلە كەدا لىدا. ئاراستەكەى گەپابوۋە. تەنيا لامپى لاي
پاستى ساغ مابوۋە و نە كوزابوۋەۋە و پۈۋناكى خستىۋەۋە سەر
پىدەشت و دارستانەكەى قەراغ جادەكە. گابەردىكى سەنگ
چەخماخى سېى جەستە، خۇى ھەلدابوۋە بەر ئۆتۆمبىلەكە. تاق
و تەراق تريفەى پۈۋناكىەكى كەم تىن لە خانە باخە كانەۋە،
وئەى تابلوۋەكى نىۋەكارى سەر بوۋمى شىۋەكارىكى وەرەسم
پىشان دەدرا. لە ناو ئۆتۆمبىلەكەدا، پانندەيەك بەدى دەكەم.
خەلتانى خويئە. بە شەۋكوپىرى و لە شارەۋە، لە دەست تەنيانى
ھەلاتوۋە و ويستوۋەتى خۇى لى قوتار بكا. سەرى ناۋەتە
سەر فەرمانى ئۆتۆمبىلەكەى و بالەكانى پۈۋ لە خوار، شۆر
بوۋنەتەۋە. بەزىم پىيدا دى. دەمەۋى بچمەۋە لاي و دوۋدلىشم.
دلم ساغ نايىتەۋە. دىلم بە مەرجى بچمەۋە لاي، بەلىنىم پى بدا،
چىتر لە دەستىم پانەكا و بىھودە ھەلنەيى ...

تا لیلی دهی ده‌ری

دهنگی ره‌قی سه‌نده‌له کانی وه‌زیر، له‌رزّه ده‌خاته دلمه‌وه.
نهم دالانه دور و درېژدهی قه‌سر، قه‌ت ته‌واو بوونی نییه. له
ته‌شکه‌وتی ده‌چی؛ که‌س نه‌گه‌یشته‌وته دوا قه‌راغه کانی. بلئی:
- هو!

چهند جار ده‌لی:

- هوؤوؤ!

بلئی:

- هی!

چهند جار ده‌لی:

- هییی!

تا دی، ده‌نگه که‌نزیکتر، به‌لام به‌ته‌وژمتر و به‌رتر و به‌ریلاوتر
ده‌یته‌وه، وه‌ک که‌سی رۆحم بابۆله کا و ژیر پیلاره کانی نی
و هه‌ولێ پلیشانده‌وهی بدا و به‌قینه‌وه تا که‌وشه‌که‌ی له‌سه‌ری
وه‌رسوو‌پینێ و بیته‌وبه‌ره‌ی پی بکا. ده‌زانم نه‌مجاره‌ش، دیته‌لام و

له حالیکدا له پې دهسته کانی به نیشانه ی ریژ و حورمه ت له سدر
 نافه کی گړداوه و لاره مل و به نه سپایی له چه مینه وده اید، ده لی:
 - پاشا سه لامه ت بی، نه مجاره ش هه وله که مان به نه زو کی
 مایه وه، قوریان! سایه تان له سدری میلله ت و جه ماوهر، موسته دام
 بی، دهره تیکی دیکه بدم حقیری دهر باره عینایه ت بغه رموون،
 به لین بی نه مجاره یان دوا جاره و ری چاره یه کی بو ده بنمه وه.
 ده لیلی کهوولت و هه لگه رانی ته مه نه، ده لی خه لقاوم و می شکم
 کرم تیید اوه. شهر ته نه مجاره پرو زهر دتان نابم و تا تینم مایی،
 فرمانه کانی حه زره تی جاه و مه قام به جی دینم و ده به مایه ی
 مه زاح و سرووری دلّه گه وره که تان. به لین بی لهو بی قهراری
 و یه کینیه ی ژیان دهر یازتان ده که م و له نه نجامدا ده به م سینه
 چاکی دهم دهر که تان. چاوه پروانی نهوامری حه زره تی سولتانم.
 به لام نا، نهم جاره فریوی فیل و ته له که کانی وه زیر ناخوم
 و ته سلیمی وه عد و به لینیه درو و ده له سه کانی نابم. ده بی
 جهر به زه ی خومی پی نیشان بدهم و بیکه مه عیبه رته ی خاس و
 عام. ده بی ده ستووری تاشینی سدر و ردین و سمیلی بدهم و
 بهر و دوا، به سواری گویر ژیکه وه، کو لان به کو لان و شه قام
 به شه قامی قه سر و شاری بیگیرم و بو هه تا هه تایه هه تکی
 بکه م. ده بی به میلله تی نهم مه مله که ته ی نیشان بدهم که هه ر
 که س و له هه ر جینگه و مه قامیکدا، له هه ولی نه وه دابوو گالته
 به فرمانه کانی شاهانه بکا یا بهو جوړه ی پیو یسته بایه خیان

پێ نه‌دا، به توندترین شیواز سزا ده‌درێن و سووک و چرووک ده‌کړین. پاشان حوکمی له سیداره‌دانیان بو دهر ده‌که‌م. ده‌بی خه‌لکی لنگه‌ فرتیکه‌یان ببینن به سهر سیداره‌وه و له حه‌ببه‌تانا تا چه‌ندین شه‌و، ته‌نانه‌ت نه‌توانن وه‌نه‌وزیش بدن. له بیرم نه‌چوه‌ته‌وه سی سال له‌مه‌و به‌ر له کاتی ده‌سپیکي نه‌خوشیه‌که‌مدا به په‌له ناردم به دوا‌ی وه‌زیردا، عابایه‌کی زیر بافتی که‌ناره ئالتونی له‌به‌ردا بوو. هینامه‌ قه‌راغ ته‌ختی شاهانه و جینگیه‌کم بو تهرخان کرد. که‌میک شه‌رابی تایبه‌تی خۆم بو پۆ کرده ناو په‌رداخیکي زیره‌وه. به سه‌لامه‌تی سهرم هه‌لیقوراند. پاشان سهر و لووتی شو‌ر کرده‌وه و به هه‌مان شیوه‌ی هه‌میشه‌یی، لاره مل وێستا و چاره‌پوانی عه‌رایزم بوو. له دوکتوره‌کانی کۆشک هه‌والی نه‌خوشیه‌که‌ی منی پێ گه‌یشته‌بوو، که کرمیکي دوور و درێژ له ناو دڵما گرمۆله‌ بووه و ده‌می له لاپه‌ره‌کانی نیوی ئازهنیوه. تا هه‌نووه‌که یه‌ک له سیی پارچه‌کانی دڵمی کرم ئازهن کردووه و نه‌گه‌ر زوو فریای نه‌که‌ویسن نه‌وا بی هیوا و بی چاره ده‌مینینه‌وه و زه‌لیل و عه‌لیل، ده‌بینه قه‌شه‌جاری ژنه له نه‌ژمار نه‌هاتووه‌کانی حه‌رم سه‌راکه‌مان. به تایبه‌ت شه‌هین، شازنی گه‌وره که ده‌میک ساله به هۆی هه‌وی تازه‌کانیه‌وه، بینم لی ده‌خواته‌وه و له دهرفه‌تی ده‌گه‌رێ وه‌کوو هیندی ژنه عه‌ره‌ب قه‌فه‌سه‌ی سینگم بقه‌لاشی و جه‌رگ و دڵم بکاته‌وه و ده‌می تیبین. به‌لام وه‌زیر نه‌وه‌ی نه‌زانیه‌وو که چاره‌سه‌ری نه‌م

نه خوشییه به چی ده کری. بویه پاش نه وهی تیمگه یاند که دوکتوره کان گوتیانه؛ ته نیا چاره سهری نهم نه خوشیه، خه فیه کردنی نهو کر مهیه، به لیسه ندنه وهی ناسوودیهی، به ده برپینی له راده به دهری ههسته جورا و جوره کان، به چه شنی که له ناکامی چیژ و ههستیار بوونیکی فراواندا دلمان بماسینی و زهختی ته و او بخاته سهر کر مه که و له نه جامدا، بیته هوئی دل توقین و خه فیه بوونی نهو کر مه خوا نه ناسه که له هیچ شوینیکی دیکه، جیی دهست نه که وتوو و پیک و پیک و به بی نیزنی خانه خوئی، هاتوو و له ناو دلی مندا مالی کردوو. برۆکانی حهوا خست و به تیر پامانه وه تیمفکری. برپیک زیاتر لیم ورد بووه و تاره کانن گهرووی که وتنه له ره:

- سهر و گیانی وه زیر له پیتاندایه، ماوهیه که دوا ی بیستنی نهم ههواله جهر گبر و ناخوشه خوینی شاده ماره کانم به سهختی له هاتوو چۆدان. دۆشدا ماوم که من تا نیستا له کاری حوکمی و ناخو کمیدا و له ژیر سیبهری نامۆژ گارییه به نرخه کانن جهنابی حهزرتی سولتاندا که مم نه هیناوه و هه مووکات به سهر که وتوویی به سهر که ند و کو سپ و گرفته کانن مه مله که تدا زال بووم و چاره سهری حه کیمانه م بۆ دیونه ته وه، دهیی لهم گرفته شدا وه ک رابووردو لیاقت و شان و بالی خۆم نیشان بدهم و نه به زانه بکه ومه نه زمون و تاقیکردنه وهی هه موو پینگا کان و تا دۆزینه وهی پینگا چاره یه ک هه دا نه دهم و نه حه سیمه وه. نه گهر جهنابی پادشا

ئىزنيان له سەر بىج تا سپىدهى سويج، به دهستى پرپوه ده گه پرېمه وه
حوزورى موباره کتان.

ئهو شه وه تا سپىدهى سه حەر له سەر يه کي له قه لا و
بارپوه کاني قه سره وه، له چيو و شه ماييله فله کييه کانم پرواني،
ناژهل به دواى ناژه لدا. هەر کامه يان کاتر ميړي کهم و زيا
سهر قاليان کردم. به دهورى ديواره کاني کوشکا دوور و نزيک،
پرشنګى کهم تين و بى گياني ماله ره عيهت و وهر پزړه کان، له
ئاسمانتيکى دیکه نه چوو به هه ندی نه ستيره ي پهرش و بلا وه وه.
بوڼى ئاسووده يى دوو که لي کولانکه ناګرى خانووه کانيان بى
قه رارى ده خسته ناو دلي پاسه وان و ناژه نه کاني دهورى قه سره وه،
له گهل سريوه ي په نجه کيشى نيوان گه لا ورده شو پرېبيه کاني
سهر سه راي کوشک و باره گاکه ش.

سپىدهى سه حەر، له تالارى قه سر، له سەر ته ختى پاشايه تى،
پالم نه دابو وه که؛ دهنگى سه نده له کاني وه زير، شريخه ي خسته
ناو کوشکه وه. گهلېک به دهنگه که يان وره زم. په رده ي گويم
هيچ، په رده ي دلېشم نازار نه دات. گهلېک جار ري که وتو وه؛
ويستوومه دواى گه يشتنى وه زير، داواى لي بکه م قونده ره کاني
بگوړي، تا له وه زياتر مه زاجى شاهانه مان تېک نه دات، به لام
هەر جاره و به هو يه که وه له يادم چو وه ته وه و پره نگيشه کيش و
گيرايى دهنگ و سيمای وه زير، بوويته هو ي له بير کردنى.
دواى گه يشتنى وه زير، که لي م پرواني؛ کوترنکى دوو پرهنگى

شابال سپیم هاته بهر چاو، سبی و خۆله میشی. جار ناجاری به نیشانهی ئەدەب و پڕۆژە سەر و دەنوکی دەلقاند و پاشان به دەنگی بهرز دیگماند:

- جەنابی حەزەرەتی سولتان موستەدام بن، ئەم حەقیرە بێ ئۆقرە و قەرارەیی نیۆ، لە ماوەی شەو و پوژی رابوردوودا، بەم ئەنجامە گەیشتووم کە؛ مادام تاکە پڕیڤەچی چارەسەریتان، بە لێسەندنەوی ناسوودەییان دیتە ئەژمار، کاتی ناسمان بپاری لەم چەشنە بە سەرتاندا دەسەپینی و بە تاکە پڕیڤەچی ساغ بوونەوتان دەرئەمێردی، ئێمەش دەتوانین ئەم عینایەتە ناسمان بقۆزینەوێت بە سەستین و باوەشی خەلک، بەو جۆرە کە ئەگەر میلەتە کەمان بێ قەراری بالیان بە سەردا بکێشێ، ئەو پادشا و گەورەیی ولات، تا دوا چارەسەری ئەم باروودۆخە پێکەاتوو، ناتوانی ناسوودە بمیڤیتەوێت و هەر ئەمەش دەبێتە هۆی ماساندنی دڵی جەنابتان و خەفە بوون و دلتۆقینی ئەو کرمە لاسار و دزیو، کە تاکە هۆکاری چارەسەری نەخۆشیە کەتانە. ئەگەر حەزەرەتی جاھ و مەقام، پاتان لە سەر بێ هەر لەمپۆ و بە فەرمانی شاھانە و لە تالاری قەسرەو، ناگاداری دەردەکەین و جار چییەکان دەنێزینە شار و گوند و ناوایی و تەنانت کۆخەکانیش، بە هەموو چیین و توێژەکانی خەلک پادەگەییین کە لەم پاییزەدا، واریاتی کۆشکی شاھانە لە یەک بە شەشەو، دەبێتە دوو بە شەش و بێ ئەم لاوڵا و لە کاتی دیاریکراودا و وەکوو سالانی رابوردوو، لە

سەر پرده بەردینه کەمی شار وەردە گیریت، ئەوەشی پێ زیاد کەین
 کە؛ هەر نافەرمانییەکی سزای تووندی هەیە و بۆ جاری یە کەم
 دەست بە سەراگرتنی مالاتە کەمەتی و بۆ دووهمم جاریش مایل
 و زەویە کانیەتی. جەنابی پادشا! نەمە پێگەیەکی شیاوە تا کوو
 دەنگی نەیاران و ناحەزان و یاخیبووەکان هەلبێت و ئێوەش بۆ
 سەرکوێکردنیان بکەنە هەول و تەقەلا. بەو پێیە پلەیی لێدانی
 دڵتان بەرز دەبێتەو و پێخۆشکەرە بۆ هاتنە دەرەوە لەم ژێانە نارام
 و دووباتکراوە و زایەلەیی ژیاوتان دەگۆرێدری. متمانەشتان پێ
 ئەم بیرو کەمە، کاردانەوێ باشی دەبێت لە سەر حال و ئەحوالی
 بەرپێژتان.

ئەم داستانە، سێ سالی رەبەقە دووبات دەبێتەو و هەر جارە
 و لە پاییزدا و لە سەر وەختی خۆیدا، جەماوەر هوروزمیان هێناوە
 و لە سەر پرده بەردینه کەمی شار، واریاتی شاهانەیان پێشکەش
 کردووە و هیچ کات، پێ نەکەوتووە؛ قەرمە و هەلایەکی ساز
 بێت و سوپای تایبەتی شاهانە بکەوێتە سەرکوێ و قەلاچۆیان.
 ئەو سێ سالی ئەو دەسپێکە تێدەپەرێ و هەر جارمیان وەزیر بە
 عابا زێر بافته کەنارە ئالتوونیە کەمی و سەندەلە رەقە کانیەو لە
 هاتووچووی تالاری قەسردا بوو و پێ لە گەڵ پێی زیاتر لە
 پۆحمانە و رەنگە تا گەیشتووتە ئێستا بە ناستەم نووزەیه کی
 مابێ. هەر سالی بەو شێکی بە واریاتی شاهانە زیاد کردووە و تا
 هەنووکی، گەیشتووتە چوار بەش، لە شەش بەش و ئەمجارەیان

یه کی چینئی دارکاریشی له گهله، که وهزیر نه مپرایه؛ دهروازهی
 هومیدی به پرووی نهو دارکارییه دا کردووه تهوه. هه موو سالیکیش
 به ته مای نهوه بووم ههرا و هورایه ک ساز بیج و منیش بیه
 تاکه برپارده و دیدوانی لنگه فرتیی له دار درانی دهنگ
 هه لبر و یاخیبووه کان. به جوئی تا سه ر نیسقان که یغم پیی
 بی و دلم هه لایسی و چیترا لهم ده رده بی دهرمانه خه لاسیم
 بی. دوکتوره کانیش وتوویانه؛ به پیی زانیارییه کانمان تا نیستا،
 دوو بهش له پارچه کانی دلم کرموله بووه و ته نیا دوابهشی
 ماوه و نه گهر، زوو فریا نه کهوین؛ نهوا ته نیا هه سه ره تباری بو
 گه له که مان ده مییته وه. بویه نه مجاره که وهزیر پیی را گه یاندم
 له دواچینه کانی جه ماوه ره که وه که له سه ر پرده به ردینه که ی شار
 نا پوره یان داوه، هه لا و قرمه ساز بووه و له دووره وه له یاخیبوونیکی
 جه ماوه ری ده چی، زوو وه فدیکم به سه ره رشتی وهزیر، بو پروون
 بوونه وهی باروودوخه که و دانوستاندن له گه لیاندا، په وانه کردووه
 و که می ئوخزن به دلم گه یشته وه و وا دیاره تر به ی دلم له
 به رزیوونه وه دایه. به لام تا وهزیر نه دالانه دور و درێژی قه سر
 ده پیوی، که له نه شکه و تیکی بی کو تایی و بی که ناره ده چی،
 له وانیه من؛ نیوه گیان بیم.

وهزیر، دوا ی سالیانی سال، ده گاته ته نیشت ته ختی شاهانه،
 هه ر دوو له پی دهستی ده نیته بان نافه کی و لیکیان گری نه دا و
 لاره مل و له ژیر له چییه وه ده که ویتته گو:

- قوربان! سەر و مالْم به فیدات بی، ئەمجارەش پێسە کەمان

بوووە بە خوری!

- چۆن؟

- یاخیبوونیکی جەماوەری لە ئازادا نیە!

- ئەی؟

- تەنیا داوای ئازەن و پاسەوانی زیاتر دەکەن، دەلێن؛ پێژەیان

کەمە و فریامان ناکەون و درەنگ بە پێمان دەکەن...

* بۆ بیروۆکی نەم چیرۆکە؛ یارمەتیم لە بابەتیکی فۆلکلۆر خواستوو.

له گهڻ ليداني ته شوڻ ڪهي، نر ڪهي له هه نارييه وه، ده پڙماند
و دوواتر، به زهري نو ڪه ڪهي، ته لاشيه ڪي له له شي دار چناره ڪه
ده پچراند. نر ڪه و جيڙه.

... پاسپاردهي قوچ ڪه زيوه ڪه ش، قوچ ڪه ڪاني زيو بوون. له و
ماوه ڪه مه دا، پيڻج له سهرا بؤ خواره وه و دوو دانه شت، له سهرا
گيرفانه ڪاني بڙارد بوو. يه ڪ، دوو، سي، چوار ...

. له ڪوئي هومر؟ گويت له منه ڪه و ڪاس؟

پاسپارده ڪه، به دم و فلچ و زاراويه ڪي توور ڪييه وه، نه مه ي
پي و تبوو. پاشان هومر، پاشه و پاش هاتو بووه لاي خوي و
گوتبووي:

. له من بي خه من، به لينيمن داوئي و له سهرا قهوله ڪه شم،
روحم داده نيمن، به لام نيوش پياو بن و له ژير قهوله ڪه تان دهرمه چن.
به ليني به پاسپارده ڪه دابوو، تا ڪا ترمير دوازه ي شهو،
داوا ڪاريه ڪه يان ناماده بکا و له گهرووي خاڪا هه لينيٽ. له

گەل تەكانى تەشۋىكەي، پوزوولكەي ئارق، لە ژېر لوپچى
جامەدانە كۆن و پەنگ پۇيشتە كەيەو، پوۋە و خوار دەخلىسكى.

«بى ئۆقرىيە و نازانى، لە گەرمانە يا؛ لە شەرمان!»

«ھۆمەر! نەمجارەيان، مېسلى جەرەكانى گوزەشتە نىيە،

تەواو خۆتى پتوۋە مانندە و خەستە بىكە، دەيى زۆر مەحكەم و سفت
و قەوى دروستى بىكەيت. سەرى ئەم دەفە بوزورگە ھۆمەر، زۆر
بوزورگە و پاداشتىش چەورە، چەور!»

شۋىنى كەسپ و مالىە كەيان، پىكەوۋە بوون. كە لە ناوچەي
فەيزوۋلا بەيگى، لە تەك خورشى ژنى و لە دەردى گزىرى
و سەپانى و گاۋانى ھەلاتبوون، لىرە بە ناۋى دارتاش، خۆي
گىرساندبوۋەو. ھەر زووش، دەم بە دەم لە ناۋ خەلكىدا، بە ھۆمەرى
دارتاش ناۋى دەر كەردبوو. لە تاۋ ئەۋەي دەست و پتوۋەندى ئاغاي
ناوچەي خۆيان نەيىننەۋە بە ئاشكرا دوۋكانى دانە نابوو. قەناعەتى
بە ھەۋشەي مالىە كەيان كەردبوو. لە بەرەۋە، ھەر نرگە و خەي بوو،
ھەلبەتە پىشەيە كى قورس و ۋەستايانە نا، بەلكوۋ ھىندى كارى
سوۋك و سانا كە بە ھەر كەسكىت بىسپاردىايە تا پادەيى شەرەزەيى
ھەبوو. دۋاي ئەۋەي شار لە لايەن پۇستالپۇشە قۇپچە زىۋە كانەۋە،
بۇ دوۋەھەمجار، دەستى بە سەرا گىردرا، جارناجارى، بە نەيىنى و
لە ترسى بۇلەبۇلى خورشى ژنى ۋلامى داخۋازىە كانى ئەۋانىشى،
ھەر چەندە بە نابەدلى دەدايەۋە. خورشى كە توۋرە دەبوو، جەزمە
دەيگرت و تا ئەۋ سەرى كۆلانە كەيان، دەنگى ھەلدېتا:

. خودا له نه زه له وه هه به سه پانی له قووری کردووی، هه به
 بی عورزمی له گل راهاتووی. نه گینا خه لکی بو هه مو ده بی
 مال و حالی باشیان هه بی و نیمه ش؛ پرومه تمان به شه پلاغان
 گهش راگرین. هه ک پشتت شکي بو ژیانئ به ره همت هیئاوه.
 یاره بی له وه کهر و کاس تر بی هومەر!

گه لیک جار هومەر وای لیده هات برپار پکی نه خوازاو بدا
 و سه ری هه لگرئ و پرو له هه ندران بکا. به لام که دواتر بی ری
 له مندا له کانی ده کردوه؛ خوی به خو پری دهاته پیش چاو که
 نه یتوانیوه مندا له کانی به ختو بکا و جی هیلاون. نه وکات هیور
 ده بووه و ناوری ناخی ده تلیسایه وه. کوخا وته نی:

. «وه کوو دهستی کهر، ده کهوته عه رزی!»

خورش به دهستی که شه فه بی و دوو چایی و قه ندانه کی
 گلی له سه ر و به دهسته که ی دیکه ی، دامینی کراسه پر چین و
 لۆکه ی گرتبوو و هاته ههوش و چووه سه ر وهختی هومەر:

. هومەر خان! ماندوو نه بی! که یفت سازه میرده قوزه که م؟ چ
 ده بوو توش ناوت هومەر خان بووایه و خاوه نی کوخا و گزیر و
 گاوان و بوویتایه. نه و جار به جووته و به سواری ماینیکی قه ده م،
 بچوینایه بازاری و به بهر چاوی عاله مسی و له بهر دوو کانی
 سوله یمانه جووه ی خشل فروش، پامانگرتایه و بچوینایه ژووری.
 ده دانه گۆبه روک و چوار دانه لاگیره و پینج دانه ژیر چه نه
 و شه پلاغه و گواره و پاوانه و سه ر پشتین و دونیایه ک، شتی

دیکه مان بکریایه، ئەوسا من دەبوم بە؛ خورشیدی تابان، ژنی
 ھۆمەر خان و ڕەشیدی جاجان و خانە کەمی خانان. ھۆمەر خان! بۆ
 گوێم بۆ ناگری کەرۆکاس! دەلێی بۆ داروپەردووی ئەم ناوہ قسان
 دەکەم. ھەر لە ئیوارەوہ کە ڕاسپاردە کە، ھاتووتە ئیڕە، ئیمانم
 نەچی گۆڕاوی و لە ھۆمەرە کەمی جاران دەرچووی. دەبی بۆنی
 دەولەمەندیت کردبی. ڕەنگە لە بیڕی ئەوہادی کە؛ پاداشتە کەت
 وەرگریست و توورپمان ھەلدە و ڕۆی ژنیکی دیکە مارە بکەمی.
 قەدیمی بۆیە گوتووینە: «کورد، ھەر دەستی بە دەمی گەشت
 و دەولەمەند بوو، لە خودای یاخی دەبی و چیت بە ھیوای مەبە؛
 یا زەلامان دەکوژی یان ژنی مارە دەکات...» شەرتە بە شەرتی
 خودا، ئەگەر پاداشتە کەت وەرگری و نەمبەمی بۆ دووکانی
 سولەیمانە جووہی خشل فروش و بە دلێ خۆم ڕازیم نە کەمی، وەک
 عوزارە شیتی باپیر ئاغای، گر لە گیانم بەر دەدەم و ڕووسیای
 دنیا و قیامەت دەکەم. جا جوان بیڕی خۆتی لیوہ کە و بیکە ئالقە
 و ئاوێزە گۆیکانتی بکە، ھۆمەر خانی دارتاش!

خورشی دوایین قسەمی بە دەم ھەستانەوہ کاتی تەواو کرد کە
 ژیلەمۆی ڕوخساری، باوہشین دەکرا. دەرکە داری وەتاغە کەشی بە
 دووای خۆیدا، بە ڕقەوہ پێکدادا.

لە کووتایی کارە کەیدا، لە دەلاقە کەوہ؛ چاوتکی بە ناو
 ژوورە کە و منداڵە کانیدا خشکانبوو. لەوێشەوہ بە خورشیی وتبوو؛ تا
 کووتایی ڕی و ڕەسمە کە و وەرگری دوا شایە کانی پاداشتە کەمی

ناگه پیتسه بو مالهوه. خورشیش به زهرده خه نه بی پهمه نندی خوی
دهر بریبوو.

... له گه ل سئی چوار کهسی پاسپاردهی قوچه زیوه که، له
چه قانندن و هه لنانی دوا داره که بووبوهوه. کزهی شه مالی شه وئکی
مام ناوه نندی خاکه لیوه دواي ئاره ق کردنه ویه کی بی وچان، لهرز
که و تبه ووه هه ناویه ووه. ته نیا له بوومه لیلا و له سه ر ته پو لکه بی
ئه ژنو کانی له باوهش نابوون و چه ناگهی خسته ووه سه ریان و له
هه بیته و بالای به ره مه که ی خوی دهر وانی:

«هۆمه ر! نه مجاره یان میسللی جاره کانی گوزه شته نییه.
ته و او خوتی پیوه مانده و خهسته بکه، ده بی زور مه حکم و سفت
و قهوی دروستی بکهیت. سه ری ئه م ده فعه بوزور که هۆمه ر، زور
بوزور که و پاداشتیش زور چه ووه، چه ورا!»

غه لبه غه لبی به سواری شه مال، گه نه مووه کانی گوئی،
نه رماژن ده کرد و به بی خو لئق کردن، خوی ده کرده خانه خویی
می شکی:

کوپینه سهیری به ژن و بالام کهن، چ دار ئکتان دیتوه
هینده ی من قیت و قوز و ریک و پیک بی؟ دارتاشه که مان له
ناو هه ر سی کماندا منی به برا گه ووه داناه، برا گه ووه یی له خورا
نایی. نه رکی زورتری له سه ر شانه. ده بیته کو له که ی مال. نابین
من چون بوومه ته کو له که بو تان!

کوپه، کهم فشه فش بگروه، له وه تی هه لئراوی، یه کبین

زمانت ناوښتی، دهلیی؛ ناشه ناوییه دهسوړی. بهردهوام دهلیی:
بهژنم وا، لاقم وا و کلکم وا! عهیبه پیاو باسی خوی بکا، یه کی
له نیشانه کانی پیاوی گهوچ و نهزان به خودا ههلوتنه. له کونهوه
گوتوویانه: «دریژ نهقلی له کوشیدایه!»

- پیاوی چاک بن، دوو قسمی باش بکهن، ههک داوهشی
برا چکوله! نهړی نهو ورته ورته لی چیه؟ کهم پرژد و چاو
چنوک به برا، تاکوو نیستا له ناو نیتمه دا، بی حورمه تی به برا
گه وره مان نه کراوه، گه وره و چکوله بی هه ماوه. راسته دهلین:
«پیاوی کورته بالا و گوله که شهو و پرژزی ههوت جازان له عهبد
هیچ، له خوداش یاخی دهی!»

سه ری هه لپری. گوی هه لپه سارد، جگه لهو سی داری
به ره می چند کاتر میتر هانکه هانک و ماندوو بوونی بوو،
که سی دیکه ی بهر چاو نه هات. ته زووئکی سارد، ویره ی خسته
هه ناویه وه؛ «تو بللی لهم جوړه کاتانه دا، داره کانیش وه قسه بین،
بسم الله ...!»

دوینا له پروون بوونه ودها بوو. سه ره تای پیو قه ده می گزینگ
له خوړه لات را.

دهنگی نه ده بیسترا به لام دهیگوت:

- «کورینه! دهزانن نیتمه ش، ناومان چووه ناو ناوانه وه!»

له ماله وهش خورشعی، له جیویانه کهیدا، ده تلایه وه و خهونی به
ژیړچه نه و لاگیره و پاوانه وه دهینی ...

تۆزات

چل سال له مهويه، كهرتى ونبوى پازيله كهى دۆزبوه
و به سهرجهم ماموستا و پسپوره كانى نهم بووارهى راگه يانده بو،
به لام كهس تا نه مړو و دوابه دواى به نه نجام گه يشتنى
تويژينه وه كان، راشكاوانه نه يانتوانيوه، ددان به حه ققانيه تى بوونى
نهم دوا كهرتى پازيله دا بنين...

دهره جهى سى سيه كهى له دوو تپه پانده. زهر دوا وه كهى
هه لكشانده ناو سورونگه كه وه. چوارشه مموى پابووردو، كاتژمير
۷:۱۳ خوله كسى ئيواره بوو، دواى خويندنه وهى ناوى له لايه ن
مونشيه كه وه، به گري قامكه كانى ته قولبابى كرد و دواى چوونه
ژوورم وه، هه ستنى كرد، چوارپايه تى نه نيشتى دوكتور، هيشتا
هر گهرمه. نيگاي وه كوو تيغيكى عه مه ل، چه قيه بزه تى ليوى
دوكتور. نه وه نده تى ديكه زوپاي ناخى بلنسه تى كيشا. په نجه كانى
خسته ناو يه ك و قامكه قولكه كانى كه وتنه هه لسووپان. هاوكات،

ئەنئەنىۋى چەپىشى كەۋتە لەرە.

- بەلى گىمانە!

سىۋى گەردىنى، بە زەختەۋە، ھامووشۇپەكى كىرد، پەنگە
زەمەنى ناۋ گەروۋى، تەمووز بى لە سەھراى سىنا يا خود
بىابانى لووت.

- دوكتور گىان! بە راستى ماندووم. ھىز و تەكانم لى براۋە.
قەرارم نەماۋە. چىتر نايكىشم. باسكەكانم دەلىلى بە گۆشپاچ
كوتراون و شىن و پەش ھەلگەپاون، گۆشتەكەيان ھەلاھەلا بوۋە.
مەھز بۇ پەزاي خود! چارەيەئ، فكرى، پى حەللى...

□ □ □

... كە پىپۇرەكان، كۆرۈنكىان بۇ راگەياندىنى دۆزىنەۋەى
ئالغەى ونبوۋى ئەم زنجىرە گىرا، دۆزىرەۋە كۆنەكەى؛ يەكىك
بوۋ لە بەشدار بوۋە بانگەيشتىكراۋەكانى ئەو پى و پەسمە
جىھانىيە. ھاۋكات لە گەل پىشكەشكەردنى ئاكامى پەھى
توئىزىنەۋەكان، دۋاي چل سال لىكۆلىنەۋە و پافە كىردنى شىلگىرانە
و تەرخانكردنى ناۋى يەكەم پىشكەشكەر لە سەر ئەو ئەنجامە،
ھەنىسكى دا و فرمىسكى شادمانى ھەلپزانند...

□ □ □

... دلە خوورپىتى بوۋ. شەللى عارق. بە جاۋپىكەۋتنى
زەرداۋى ناۋ سورونگەكە، ھىلچ بەرۋكى پى دەگرت و شەپۋلى
بە لەشى ئەدا. لەۋە دەچوۋ؛ گىانى لە ژىلاۋە لە گەل خۋى بىتنى.

گەلیک جار، تا بن لەوزەکانی دەیهێنا. لە دەرببجە ی زاریبەو؛
سەرە تاتکینی دەکرد و دەکووێتە چاوشارکێ.

- مزگینیم دەری عەبدوولکەریم، هەوالێکی خوشم بێیه!

سەرلەنوێ، سیوی گەردنی، بە دژواری هەلگەپان و
داگەپانیکی کرد. بزوێهکی کەم تین و بپڕەنگیش، گولە زەردە ی
نیگای وەک گولە بەرپۆژە، کردەو. لە ناو دەمی دوکتورەو؛ یەک
لە دوا یەک، سەککە ی تەڵا بەردەبوو و سەر موزاییکە پێنج
خشتەکیەکان. زڕینگەیان دەهات و لە سەر لا گلۆر دەبوونەو بۆ
ژێر میژەکی. دەیویست؛ دامووکیتهو و بیانچنیتهو، بەلام لە
تاو هەوالەکە، بڕست و جوولە ی لێ بڕابوو.

- دوکتور گیان! خۆم لە خۆمدا، کە لەلام. نکات لێ ئەکەم
لەو کە لەلاترەم مەکە و دیسانەو مەجەپێتە. مادام هەوالەکە
لەم وەزە ئەسەفبارە دەرم بێنێ، شەرت بێ بە دلی خۆت
پازیتەکەم.

- عەبدوولکەریم! باش گوێ بگرە، ئەم شەو کاتژمێر ۱۰ ی
شەو، بە دیار هەوالەکانەو دانیشە و بە وردی سەرنجیان بدە.
وێلامی خۆت وەردەگری. وەک بیستوو مە؛ مادە یەک بۆزارووتەو،
لە سەداسەد، نەخۆشییەکەت چارەسەر دەکا. ئومێدت بە زاتی
پەرورەدگار بێ. ئەم چەند دەرزییەت بۆ دەنووسم، بەشکم
دواچارت بێ نووسخەت بۆ دەپێجمەو و ئەمجارەیان بە ساغی و
سلامەتی بپێنمەو.

چوبوۋە ناخى ئەۋ ھەموۋە سىككە زىپرەۋە كە دانە بە دۋاى
دانەدا لە زارىيەۋە دەپەپىنە دەرەۋە و بەردەبوۋنەۋە و زرىنگەيان
دەھات. سەرى سوورماۋو لەۋ نەھىتىيە كە؛ بۆ تا ئىستا دوكتۇرى
بەم چەشسە نەبىنيۋە و چۆنە؛ ورگى بوۋەتە كانگا و خەزىنەى
زىپر و پەيتا پەيتا چەشسە تەررەى بەھارى؛ دەكەۋنە سەر ئەۋ
مۇزايىكە پىتچ خىشتە كىيەنى ژىر قۇندەرەكانى...

... لەۋە دلىابوۋ كە تەرخان كەردنى تەۋاى سالىەكانى
تەمەنى، بۆ گەشىستن بەم دەرەنجامە، بىچ كەلگ و بىچ سوود
نەبوۋە و بە راگەياندىنى ئەم پىشكەشكارىيە، مەۋفایەتى؛ لە تەم
و مژى زانىارى زانستى و فىزىكالى سەرەتايىتتىن پىنكەھاتەى
بوون دەرياز دەيىت.

«گرىكۆپرەى ۋازى بەدېھاتنى بوون لە ئەزەلدا».

ئەم كەرەتە ونبوۋەى ۋازىلى فىزىيەى بوون، ناۋى: «تۆزۈلى
خودا» يە!

... ناۋى تۆزۈلى خودا، ھەراى خىستە مېشكىيەۋە. لە دەرۋونەۋە
خروشا. سوورنگە ئانسۋلىنەكەى ئاۋقاي تەلەۋزىۋنەكە كەرد. لە
كونترۆلەكە گەرا... ئەى ئەگەر تۆزۈلى خودا، چىل سال لە ئەگەرا
بوۋە و ئەمىستا بىرپارى دۆزىنەۋەى دراۋە، بۆچى لە رابوردوۋا؛
خەرۋار خەرۋار دەق و تۆمارى كورت و دىرېژى مېژوۋىي و

ئايىنى، لە بەستىنى مرقايەتيدا ھەلقوولاون و مليۇن مليۇن بنى
بەشەريان پىن ليخوريوھ!

كونترۆلەكسەى بۇ نەدۇزرايەوھ. جگەرەيەكى داگيرساند و
بى دەسلەت، لە سەر تراسى نەۋمى سەرەوھ گيرسايەوھ. لە
پووبەپوويدا، لەودىو گۆمبەزى مزگەوتى گەرەكەيانەوھ،
مانگ قايم كرابوو. بانگبۆڭ لە دوورپا، تازە دەيويست؛ خەلك
بانگھىشت بكا، بۇ نوڭى خەوتنان. شارپىش باويشكى دەدا و
تەماى بوو لە سەر پىخەفى خاك پايكىشى و دەستى بكا بە سەرىن
و لە خەوتەوانە و گەلاوڭ برونى ...

تەرمىگ بە سەر دەستى درۋىدەگەۋە

تۇخ تۇخ مردوۋى، كەچى نكۆلى دەكەن و دەلئىن؛
نەمردوۋى. بە پۇژى پروناك و لە بەر تىشكى تىژناژەنى
نيوہپۇژى تەموۋى سىنادا درۋ دەكەن. ۋەكوو كۆن نەماۋە،
بە ئەسپايى و لە مەشكەدا و كوولەكەدا درۋ بىكەن، دەنگ
ھەلنەبرن، كە درۋشيان كەرد، لە شەرمان بىزپىكىن. ھەنوۋكە؛
بە بلىندگۇ درۋ دەكەن، پىر بە بۇشايى كۆلان، شەقام، شار و
ولاتەكان، ھاۋار دەكەن، دەقىرئىن، دەقىرئىن، دەلئىن؛ نەمردوۋىت
و درۋ دەكەن. لە پروو ناچن ھىچ، مىشيش نايىتە ميوانيان.
تەرمەكەتە، گۆرەۋشار دراۋى و ھىناۋيانە لە پشتىەۋە چىۋىكىيان
كردوۋە بە كۆلەكە و ھەلىيان ناۋە، پىشان خەلكى دەدەن. دەلئىن
نەمردوۋىت و دىسانەۋە؛ درۋ دەكەن. زەق زەق چاۋت داپچىرپوۋە
و زارت بە قەد زارى نەقىيەك كىردوۋەتەۋە. لارەمل ۋەستاۋى.
ئاۋىتە؛ تەمى ھەناسەت ناگرى و شارەگت بە تىرپە تىرپ، ھومىد
بە پۇخت نەبەخشى. كەچى بۇ سەدان جار لە پروو ناچن و دەلئىن؛

نەمردوويت و درۋ دەكەن. ھەندى جار منىش گومان دەمگىرى و
 پرسىياري؛ ۋەكوو بۇربىلىنگ لە ناو كاسە سەرما ھەلدەخولى. دىت
 و دەچى و دىت و دەچى... باشە نەگەر نەمە جەنازەى تۆيە، بۇ
 تا ھەنووكە بۇگەنى نەكردوۋە و كرمەپىژ نەبوۋە و دەعبا و مىرو
 و نەكەوتونەتە گىياني؟ بىي پۇخە و نەماسىيۋە و نەگەنيۋە؟ لە
 دوو پۇژ پتر، بۇنى لاشە، دەيتتە خولوپىركەى مىشك. كەچى
 بە درىژايى تەمەنم، بوويتە خانە خویم و ھاۋەلىي بۇ چرپە كانم.
 كەس نەزاني تۆ دەزاني؛ پۇژ و شەوم لى نەبواردوۋە و بەردەوام
 بۇ سوكنايى دلم دیمە لات و گرىكانى سقرەى دلم دەكەمەۋە.
 چەشنى ژنىكى دەست بەتالىي بىي ھاۋەلىي پشت تەلەيفون يا
 پىرەپياۋىكى لىكەموتوۋى تەمەن حەفتا سال بەرە و ژور، بە دل
 تامەزرو بىي يەكىك گوىي بۇ بگري. دۆ و دۇشاۋ تىكەل
 نەكەم. لە ھەموو شتى دەدویم. لە فرمىسكى ئاو و تنۆكى
 باران، لە تەر بوۋنى بالندە بىي لاندەكان. لە مەلى بەھەشت و
 شەمشەمە كۆپرە. لە دايك، لە خاك، لە زەوى. لە ئاسمان
 و باۋك، لە پەرژين و قەفەزەى جورە. لە پانتايى دلەۋە تا بەر
 تەسكى عدقل. لە قورنەكانى دونيا. لە بىدايەتەۋە تا كۆتايى.
 «تىكىيەۋە دەدەم چەشنى؛ شىۋى مجبورىكى قانعى لە خوا
 ترسى ئاۋات مردوۋ!»

سەدان سالە پروبەروۋى من بە چىۋىكەۋە، بەنديان كىردوويت
 و كاكىلكەت بەر بوۋەتەۋە و ويتىرىنى دەمت، سى و دوو دداني

گر دهنوئنی. که چی دهلین؛ نه مردوویت و درۆ ده کهن.
 له یادمه یه کهم جار که مردیت، ناوه پاست پوژئیکی هاوین
 بوو. لاشه ی بی گیانت به شانی کهسیکه وه له ره ی ده هات. بن
 داره و دار و شوئنا و شوئنی پی ده کرا. په تای سهرگردانی
 لییدا بوو. دهسته وه ستان و بی ئوقره و بی حه ژمین بوو. په شیمان
 لهو که تنه ی کردبووی و له وه سهرسامتر؛ نهیده زانی چی به
 سهر تهرمه کهت بینی. وهره ز و ماندوو له بن داره به نیکیدا به
 دیار جه نازه که وه هه لئرووشکا. بو یه کهم جار بوو ترس له دلیا
 شکوفه ی کرد، چرووی دهردا و ره گی داکوتا. هاوته ریپی
 کوشتنه کهت؛ دلی ماسی. ههستی کرد، دهف کوت ده کریت.
 دلّه ته په که ی دهیله رانده وه. وه کوو کهسیکی فیلیهاتوو؛ جار نا
 جاری رایده تله کاند. لیره دا بوو؛ که ته نیایی، دهرفه تی لی هیئا و
 خوی خزانه ناو ده ماره کانیه وه و بووه خانه خوئی ناودلی.
 «هه رکات تووشی دلّه کوتی بووی، بیر له ته نیایی وه که.
 گومانته بی، ته وه، به ئیشتیای خوی نه سپه که ی لینگ داوه،
 ئامباز به دهفه که بووه و ئایه تی ییزاری و بی قهراری و بی
 دهه تانی ده خوئیت»

نهیده زانی چی لهو تهرمه بکا. دهو و بهری پر بوو له
 لووره ی گورگ و مره ی چه قل. دلّه که ره خور، ته نووره ئاسا
 به سهر سه رییه وه ده خولانه وه. له گه ل هه ر پۆمپاژیکی دلی؛
 گولوبولی ته نیایی له جیهانی وجودیا، دهستیان ده گرت؛ به سهر

پەھۆل و كەلەبەرە كانىشدا و دەسەلاتيان مىخ ناژەن دە كەرد. چاۋ
نەترسانە پۇ دەچوونە ناۋ مىشكى ھەر ۲۰۶ ئىسقانە كانىيەۋە.
چاۋى لە سەر ھەرا و جەمبەلى دوو قشقەرە ناراميان گەرت.
بە قەستى كۈشتەن كەۋتەۋونە گيان يە كەترى.

«كۈشتەن لە نەزەلەۋە بەشېكى دانەپراۋەى بوونەۋەرە كان بوۋە،
تەنانت پەلەۋەر و مەلە كانىش!»

يە كيان بە سەر كەۋتەۋىي لە گۆرەپانى جەنگىكى خۇنئاۋىدا
ھاتە دەرەۋە. ئەۋەش قەدەرى ئەۋ قشقەرەپىيە بوۋ كە بە دەستى
ھاۋەل يا ھاۋرە گەزەكەى خۇى لە نىۋەرپۇژىكى سۈۋرەۋەبوۋى
ھاۋىنىكى قاقردا بكوژرى! پاشان بە دەۋرى لاشە كەيدا، سى
چۈار جار بالە كانى لىكدا و سىنگ و موسەلدانەى ھەلھىنا و بە
تەۋژم و بە گۈر كەۋتە؛ قارە قار. وادىار بوۋ؛ شاھەنشاش بە
سەپان ناگرى. دواتر بە دەندوۋك و چىنگۆلە كانى كەۋتە گيان
زەۋى ھەلكۆلەين. لىي سەرخۇش بوۋ. دۈجار دەرىدا. پاشان لاشە
بى گيانەكەى خزانە ناۋى و داپۇشېيەۋە و داى لە شەقەى بال
و كەۋتە شوۋن چارەنۋوسىكى نادىار.

ئاۋىكى ساردى بە لەشيا كرا. ھەر تۆۋى پەشىمانى كەم
بوۋ، ئەۋىش لە ناخىدا گۈورا. لە پەلەۋەرپىكىش كەمتر بوۋ.
تەرمەكەى بەردەمى؛ تامى سۈررى فرمىسكە كانى چىشت. دالە
كەر خۆرە كانى ناسمانىش گۈرپان لە قۇلپەى گريانى بوۋ. لە
ساتەۋەختىكى كەمدا بە قەد سەد سال چەمابوۋەۋە، بىرستى نەما

تەرمە کە چال بکا. بە کاوێخۆ و هەنیسکدان، کەوتە چالکردنی
ئەو جەنازە ی بۆ خۆی کۆشتبوی...

... لە چاخی کانی دیکەشدا و تا دنیا بە دنیا، تا
دالە کەرخۆر و گورگ و چەقەل بوونیان هەیە، من ناتوانم
شاهیدیت بۆ نەدەم کە بەم دەستە لەرزۆک و پەککەوتانە ی خۆم
نەمکۆشتووی. نە ک کەرەتی، سەدان کەرەت. کەچی دەلێن
نەمردوویت و بە عامی ئاشکراش درۆ دەکەن...

کوئترین نازاری نهم شانشینه

چ شتیك له‌وه جه‌رگ برتره كه ماوه‌یه كی دوور و درئژ،
نازاری له ناووه، به هیمنی بن كوئت بكا و بتكا به پرپۆله و
هه‌لته‌روئیی و نه‌شتوانی به هیچ جوړی ده‌ری به‌ری. مه‌راقی
بینه قاقات بگری و به‌ئینه‌ئته سه‌ر ده‌روازه‌ی فوغان و هه‌لچوون.
دلت له چیه به‌ری و بیشه‌مزینی، به‌لام ری‌ی نه‌وه‌ت نه‌یی،
گو‌ناكانت به سو‌ر‌وای فرمی‌سكه كانت بخه‌ملی و تامه به
سو‌ئكه‌یان هه‌لچیزری. ده‌یان ساله تامه‌زرۆی نه‌وه‌م، جاری له
جاران نزگه‌ره‌ی هه‌نیسكه كانم له قوولایی دلمه‌وه هه‌ست پی
بكه‌م و مه‌راقه كانم له ره‌گ و ریشه‌وه هه‌لكیشم و فریابنده‌مه
ده‌روه، به‌لام مه‌خابن ترسی ناهیلی. ترسی له میژ ساله سه‌رتاپای
جه‌سته‌ی داگرتووم و به‌رگیکی ره‌شی پی پۆشیوم. ترس له‌وه‌ی
كه نه‌كا دوا‌ی هه‌ل‌رشتنی فرمی‌سكه كانم، لووتم به‌ر بیته‌وه و
به‌ماسی و سوور هه‌لگه‌ری و پاسه‌وان و ناژنه‌كانی سه‌ر شه‌قام و
چوا‌رپیانه‌كانی شاره‌كه‌م پیم بزانی كه؛ هه‌نیسكه داوه و گریاوم و

بەم تاوانەوه بـمـگـرن و لە بنا کەپووم هەلپـرن و پـهـوانە ی گـرتـووخـانە و بەندیخانە کانم بکەن.

لەم شارەمدا، کەس ناوێری بگری. زۆریە خەلک چوون دەمیکسـالە نە گـریـاون و فرمیسکیان هەلنەپشتووه، هەستی گریانسان لە گریژنە چوووه و لە یادگیان پەریوه. هەر لە زوووه به بیری دایک و بابیشم نا، به بیری بابیره کانم و زۆریش لهوه کۆنتر، پادشایه ک بۆ خوێندن، گهوارهترین کۆری که له دواي خۆی پێی دهیته سهر تهختی شاهانه و دهیته جینشینی، دهیترهتیه مهمله که تی له باکوور. وا باو بووه که لهو مهمله که ته دا؛ خوێندنی بالای به پێوه بردنی ولاتیان فیر ده کردن و دواي نهوهی شازاده کان ناماده دهیون بۆ له سهرنانی تاجی شاهانه، ده گه پـانـهـوه بۆ زنده گیان و چاوهروانی مردنی باوکیان ده کرد. نەم شازادهیه له گه پـانـهـوه دا و له گه لّ خویدا؛ هاوهلیکی له مهمله که تی باکووره هینابوو. له کاتی خوێندنه کیدا له فیرگه، له گه لّی ناشنا دهی و دهیته هاوپی نزیکی شازاده. له تهواو بوونی خوێندنه کیدا ههست ده کا؛ نه گه به ته نیا بگه پـیـتهـوه ولات و لّی دابهری، لهوانیه بهرگهی نهو دوریه نه گری و زۆر به خراپی به سهـریـا بشکیتتهوه. پێشنیاری پیده کا؛ لّی هەلنەپـرـی و نهیته رفیقی نیوهـرـی و له گه لّیا بی و له دهوهری پادشایه تیه کیدا، بیهته وهزیری دهسته راست و پـاـوـیـژـکاری یه که می شاهانه. وه ک گوتویانه؛ نهویش داواکارییه که ی شازاده رهت ناکاتهوه و به لّینی

ته‌واو له شازاده وهرده‌گرئ و زنده‌ک‌ه‌ی جی ده‌هیلّی و پی‌که‌وه
 ده‌گه‌رینه‌وه بو نهم شانشینه. دواتر شازاده؛ له دوا‌ی مردنی
 باوکی و له کاتی له سه‌ر نانی تاجی شاهانه‌دا، به‌لّینه‌ک‌ه‌ی
 خوی ده‌باته سه‌ر و هاو‌له‌ک‌ه‌ی ده‌کاته وه‌زیری ده‌سته‌پراست و
 پراو‌ژکاری یه‌که‌می ده‌ربار. وه‌ک ده‌گپ‌رنه‌وه؛ شا زور مه‌ده‌وش
 و چه‌یرانی نه‌و وه‌زیره ده‌بی؛ له زاناییه‌ک‌ه‌ی، له شیوه‌زاره‌ک‌ه‌ی، له
 ره‌نگی مووه‌کانی، له چاوه‌شینه‌کانی و ته‌نانه‌ت زور جاریش له
 دلّیدا خۆزگه بو سیما نالواییه‌ک‌ه‌ی ده‌خوای که نه‌گه‌ر منیش،
 ده‌م و چاوم نالوای بوايه، له ناو ده‌ست و په‌یوه‌ندی ده‌رباردا
 و له مه‌جلیسی ژنانی کۆشکدا، زیاتر ده‌که‌وته‌مه به‌ر باس و
 به‌چاو‌ئکی تاییه‌ت و جیاواز سه‌یر ده‌کرام. شا، له لایه‌که‌وه
 نیره‌یی پی ده‌برد و له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه شانازی پیوه‌ده‌کرد و
 گه‌لّیک جار نه‌مری به‌ره‌شنووسی کۆشکی شاهانه ده‌کرد و
 چه‌ندین جار دووپاتی ده‌کرده‌وه که له نووسینه‌وه‌ی پرو‌داوه‌کانی
 پروژانه‌ی مه‌مله‌که‌تتدا ده‌بی ناوی نه‌و وه‌زیره باکوورییه، شان
 به‌شانی ناوی شاهانه به‌پیشگر و پاشگری لیوه‌شاووه‌تۆمار
 بکری، تا له داهاتو‌ودا و له نه‌وه‌کانی تردا نهم شانازی و کاره
 گرینگ‌ه‌ی شاهانه، به‌همم وه‌رگیری و له بیر نه‌کری. نهم پ‌ژ
 لیگرتن و شانازی پیوه‌کردنه تا شو‌ئیک چووبووه پیش که؛
 وه‌زیر و پراو‌ژکاری یه‌که‌می شاهانه زور جار سه‌رخویانه و بی
 چاوه‌دی‌زی شا و مه‌جلیسی شاهانه، برپاری حوکومی ده‌رده‌کرد و

پاشاش بە زەرەخەنەو و بە نامیزی کراووە پیرۆزیایی پێ دەگوت و پەزامەندی دەردەبەری و گەلیک جاریش خەلاتی دەکرد. لە سەر تەختی شاهانە هەڵدەستا و رووی دەکرده مه جلیسی شاهانە و بە دەستی راستی تاجە زۆرینە کە ی سەری راست دەکردهو و دەیگوت:

هەر کەسێ بربارەکانی وەزیر بەرپۆه بیا، ئەوا حوکم و ئەمری شاهانە ی بەرپۆه بردوو و هەر کەسیکیش سەر پێچیان لێ بکا ئەوا سەرپێچی کردنە لە ئەوامری من و گەورەترین تاوانی کردوو و سزا کەشی مردنە.

دەگیرنەو کە میللەت و جەماوەر، بە هۆی بربارە یە ک لە دوای یە کەکانی وەزیر، تووشی بارگرانییەکی بێ وێنە ببوون، بە جۆری کە؛ بۆ سکالا و دەربەڕینی ئیش و نازارەکانیان، شوێنیکیان شک نەدەبرد و نەیان دەزانی پوو لە کوی بکەن. ناچار لە پەستی و ژووڕەکانیاندا و دوور لە چاوی ناژەن و پاسەوانەکان، تێر بە دلێان دەگریان و مەراقیان هەڵدەپشت. بەم جۆرە، ناسوودەییان بە دەروونی خۆیان دەگەیان و کەمی لەو بارگرانییەیان کە، شان و ملی پێ داخستبوون و هێز و توانای لێ بریبوون، کەم دەکردهو و ئۆقرەیان دەگرت. ئەمەش دەبوو هۆی ئەوێ کە دوابەدوای ئەم گریانە پێ هەنێسکە لووتیان بەر بێتەو و سوور هەلگەپێ و بماسی و لە دوورپا پێیانەو دیار بێ کە؛ تاوی پێش ئێستا لە ژووڕەکانیاندا و لە بێ دەرتانیدا فرمیسکیان

هملر شتووه و هه نيسكيان داوه و كۆشى خه ميان له باوهش گرتووه.
 گهر سوور پيكت به ناو شارد ا گير ابا و له خه لكي راماباي و لييان
 ورد بوويتايهوه، كه سيكت به دي نه ده كرد كه لووتي بهر نه بوويتهوه
 و سوور هه لته گه رايي و نه ماسيبي، له دوو كاندار و حو جره چي
 و عاره بانه چيه وه بگره تا ناسنگهر و دار تاش و ته نانه ت؛ وه ريزر
 و جووتياره كانيش. به ههر كه سي ده گه يشتي، زوو ده ستكي به
 كه بوويه وه هه لته په سارد و له شهرماندا، دايد ه پوشي و ده شارده وه.
 ماويه ك له ولاتاني ده ور به ردا ناومان به؛ ولاتي لووت ماسيه
 سووره كان ده ر كرد بوو. تاجر و بازرگان و گه شتياره كان كه؛
 له هاموشوي دراوسينكان و مهمله كه تاني دي كه دا بوون، نه م
 هه والهيان ده هيتايه وه تا؛ كۆشك چيه كان و وه زير و پراويز كاري
 يه كه مي شاهانه، به مديان زاني. وه زير، نه م بيستنه وه ي لا گران
 هات و به هيند و به سوو كايه تي به رام بهر برپياره كاني خوي
 تينگه يي و به په له كه وته هه ول و ته قه لا و له نه نجاميشدا،
 سه يرتين برياري ته مه ني خوي ده ر كرد.

- بو سه ر جه م دانيشتواني نه م پاشانشينه به هه موو چين
 و تويزي كه وه؛ له م ري كه وته وه له ههر شوينينيكي ولاتدا، ينجگه
 مندالي تا ته مه ن پينج سالان، ههر لووت ماسيوي، ته نانه ت
 نه گهر؛ به زهر گه ته ش نه نكيوترايي و پيوه ي درايي، مادام
 بكه ويته بهر ده ستی پاسه وان و ئازنه كاني حوكومي، سه ره تا
 و له جيذا و له بنه وه لووتي ده بر دري و پاشان راده ست ده كري

بۆ بەندیخانەکان و تا کۆتایی تەمەنی دەبیته میوانی مشک و جرجەکان. ئەوەشەستان لە بیر نەچی کە؛ بە هیچ شیوەیە ک لەمەودووا پرسە و سەرەخۆشی نامیانی و هەڵدەگیردری. هەر بەم بۆنەییە، راشکاوێنە پێتان راڤەگەییەنین کە؛ ئەمە دوا بریارە و ئاسانکاری بۆ کەس ناکری، گوزەشتەمان لە کەس نییە، پیر و جوان لێک ناکەینەو و هەمووان بە یە ک چاو سەیر دەکەین.

کۆشکی شاهانە، برۆاری .../.../...

دەگیرنەو کە؛ مقو مقو دەکەوتتە شارە کە و کۆشکی شاهانەش دەگرتتەو، دەبارییە کانیش بەم حوکمە سەرسام دەبن. خەلکی دەیانگوت؛ تا ئیستا میژوو لەم جۆرە بریارە بە خۆیەو نەدیتوو و بە سەیر و سەمەرەیان ناوزەد دەکرد. دەیانگوت: مەگەر مەرۆف دەتوانی پێ نەکەنی؟ دەتوانی نەگری؟ دەتوانی نەروانی؟ دەتوانی... ئەم پرسەیارانە بە گوێی شا گەیشتنەو و لە کۆشکە تاییبەتە کە خۆیدا و بۆ ئیوارە خوانێک بانگهێشتی وەزیری کسرد. دوا بەزم و ئاهەنگی شاهانە، لە کاتی کدا دەفرە ئالتوونیە نەخشینراو پێ لە شەراپە کە بە دەستەو بوو، بە لاوژەو کەوتە سەر و کاری وەزیر و لەم بریارە پرسە و بۆ وەلامی پرسەیارەکان گەرا. وەزیر و لامدەرەوێ کە بە توانا بوو:

قەدەم و پیلای شاهەنشە، سەر پیلوو و گلینە چاوم، منی خزمەتکاری متمانە پیکراوی بنەمالە شاهانە، هەموو کات هەولم داو بە دل و بە میشک ئەویندار و نەمیندارێکی

راسته قینه تان بم و به هه موو نرخ و شیویه ک پارێزگاری له
 تهخت و تاجی شاهانه بکهه، ئایا ده کرێ منی لانهواز و خاکی
 ژێر پێی ئیوه، بریارێکی گرینگی لهم چهشنه به بێ لیکدانوه
 دهه بکهه و بیر له دهه نهجامة کانی نه که مه وه. خاتری هه زهه ته
 عالی موسته هه زهه نه که؛ خوداوهندی سوبحان زۆر له بهنده کانی به
 که پری و ته نانه ته به کوپری هیناوه ته بوون. نه وهش ده زانین که؛
 نه بهنده که پ و کوپرانه له ههه کوومه لگایه کدا ژیا بن، به بێ
 وهیترین و ئارام ترین که سه کان نه ژمی دراون و زهه ریان بۆ هیچ
 هوکو مه تیگ نه بووه و به رریان نه خسته وه ته نه ستۆند کی هیچ
 حاکمی که وه. پادشا سه لامه ته بێ، هه مووشمان نه وه ده زانین که
 هیچ کام له کاره کانی خوداوهندی سوبحان بێ حیکمه ته نین و
 له خۆرا پۆ نه که وتوون. داوی تیفکرین و وردبوونه وهی که زۆر
 بهه نه نهجامة گه یشتووم که هه موو نه مانه نیشانه ن و بۆچی ئیبه
 تا ئیستا نه مانتوانیوه دهه کی پێ بکهین؟ خوداوهندی سوبحان به
 ئاشکرا به نیشان دانی نهه جوهره که سانه به ئیبهی پراگه یاندوه
 که؛ مروف نه گهه که پ بێ و نه گه ریش کوپ، ده توانی ژیا ن
 به ریه سهه وه که هه موو مروفه کانی دیکه ته مه نی هه لکیشی
 بۆ نه وه و به رهو ژوور تریش، ده شتوانی وهه نهوانی دیکه، نان
 بخوا و سهه رانی مه بال بکا، به لام لهوانی دیکه قانعه تر و بێ وهیتر
 و بێ زهه ره تر بێ. خو ئیبه داوای که پ و لال بوونمان له خه لکی
 نه کردوه، ته نیا داواکارییه کی به جوو کمان بووه، نه ویش نه گریانه.

كاتى مروف بتوانى به كهړى و به كورنى بړى، نه گريان، له وانه به زور سانتر بې، نهمهش ته نيا مه سلحه تى شانشين و له سهرووى همه وانه وه؛ مه سلحه تى نيوى به پړنى تېدايه. بهم برياره خه لكاني كه چاويان به تهخت و تاجى شاهانه هه لئايه و ناشتوان به هيچ شيويهى دهري بېرن و ته نانه ت له گريان و هه نيسكدانيس به دوور كراون، به شينه يى و ورده ورده، له ناخوه ده پروين و داده پمين، نهمهش واده كا؛ بې نه وهى نيمه راسته وخو، ههولى له ناو بردنى نه ياره كانمان بدهين، بېو كينه وه و به نارامى بفه وتين و له ناو بچن.

ده گېرنه وه شا، كه به گوڼى دل، سه رنجى وه لامه كى وه زىرى دهدا، كتوپر له جېكه كى راده په پړى و نامبازى وه زىر ده بې و سى جار ناو ده مى ماچ ده كا، دواتر بېرى كه وتبو وه كه؛ خودا بويه يه كى له براكاني به كهړ و كورنى هيناوته سهر دنيا و له په نا گوڼيا و له كوشكى شاهانه دا جېگىرى كرده وه تا نهم تېبفكرى، به رده و اميش سهر كونهى خوى كرده وه كه بو تا هه نو كه و ده رچوونى نهم برياره و پرونكرده وه كى وه زىر، هه ست و فامى بهم ديارديه نه كرده وه و پنى نه زانيوه. پاشان رورنى بو پشتگىرى برياره كى وه زىر و راوېژكارى يه كه مى شاهانه له كېبوننه وه كى گشتيدا كه ته نيا بو نهم مه به سته پېك هاتبو، به شيويه كى ره سمى برياره كى وه زىر ده كاته ياسايه كى نيشتمانى و نيستاشى له گه لدا بې؛ بووه ته نه ريتى كى

شاهانه و جیل به جیل لهم شانشینهدا به توندترین شیواز په چاو
 کراوه. لهو کاتهوه مه گهر به ریځکوت، دواى نهوې ژمارهیه کی
 کم به هوې لووت بهربونهوه و ماسین وسوور هه لگه پانی،
 که پوویان له دهست دا و کهوتنه زیندان و حوکی هه تاهه تایان
 به سهرا بردرا، چیتړ زوړبهی نیژیک به تهواوی خه لک، گریان
 و هه نیسکدانیان له بیر برده و تهوه و به ده گمهن ده توانی؛ لووت
 ماسیوی لهم شانشینهدا بدوژیتهوه، که چی نهم نازاره به سوییه
 له میژ ساله له دلی مندا نه مردوه و پهنکی خواردوه تهوه، به لام
 سهده مه خابن، ترسی ریگرمه و چاوه کانیشم وشکارون و تامی
 سویری فرمیسیکیان له بیر چوه تهوه. سهده خوژگهش به باوکه
 نادم و دایکه ههوا، به بی نهوې ترسیان له هه لکه ندنی که پوویان
 بووبی تاوی به قاقاوه بوون و تاوړکیش به گوړ و به لیژمه و به
 ناشکرا گوناکانیان به بارانی فرمیسک خه ملاندوه ...

برپار

... تهنيا و چاوه پروان و سه رليشيواو، له سهر چوارپايه ييكي
گولم يخكراودا، چه شني په گهي دار گويږي، كه نيوي له شي
له ژير خاكړا دهر كه وتووه، له وپه پي پرو به رتيكي چيمه ندا و پرو
به دهر گهي جام په شي نو توماتيكي سالوني فرو كه خانه كه،
چوار ميلكهم داوه. دهليي؛ تاقه دارتيكي چه ماوي به سالوچوم،
هزاران ساله ته مهنم. بي جووله و بي سرتي، سه رپوپ و په له كانيشم
نوشتاونه ته وه و چه ناگهيان به نه ژنو كانمه وه نو ساندووه، تا تيستاش
برپاري سه فهرتيكم نه داوه، نه ك تواناي سه فهرم نه بووبي، بوومه،
به لام دلم ساغ نه بووه ته وه. دلهر او كيمه و شوتنه كه م بو ده ستيشان
نه كراوه، واپرپاره نه مپرو، دواپرپار بدهم و خوم يه كلايي بكه مده وه.
زورجار كه وتوومه ته بهر ته وس و توانجي هاوه له كانم. زور بهيان،
چهندين جار چوونه ته سه فهر و گه راونه ته وه و كه منيان ليږه
بينيووه ته وه، پيش نه وي زمانيان بگه پي، له دوورپاو به ته وسه وه،
زهرده خه نه يه كيان هه نارد ه كرووم. يه كيان نه وه تاني، دياره له

سه فەر گه پراوتهوه، هيلاک و ماندوو، تۆزاوی و سه رو به رگ
شيواو. دهست و پي سپی، دهليی؛ به گه چي قوتابخانه، له سر
تهخته په شه که، سر له نوې نيگار کيښت کردووه تهوه. گومانم
نييه جانتاکه ی پره له ديارى و شتومه ک. قورس دياره و به
زه حمهت وه دووی خويدا رايده کيشی:
سه فەر سلامت، کاکه چيا!

نهوه هر ليړه ی بابان خراو!

نه زل و نه بدم له ياد بردووه تهوه و نابيني له جيا سه فەر،

دلېم بهم سميلا نه خوش کردووه؟!

پياوی چابه کوړه! بهوه دهليی سميل، يان دهسکه کهوه!
ها.. بيانگره، شم کتيبانه يان به ديارى بؤ ناردووی؛ هزار
توڼکانی بؤرخيس، سه د سال ته نيایی مارکيز، ... فؤتنتيس
و يوباز و خووسى مارتى و... پيم گوتبون؛ هاوه ليکم ههيه،
هميشه تنيا و چاوه پروان و سه رليشواو، له پرويه پرووی سالونی
فروکه خانه دا و له سر چوارپاييه کي گولميخکراودا، تهماي
سه فەرى ههيه و تا هه نوو کهش دلې ساغ نه بووه تهوه به رهو کوئ
بروا. نه وانيش به تيکپايی گوتيان: نه مانه خه رسته ی سه فەرن،
بيان به بؤهاوه له کهت، به شکم پرووه و دالانی زه من و به سواری
کيسه ليکی بالدار بهاژووی!

له دياريه کانپرا، ليت پروونه؛ فيزای سه فەره که ی ناراسته ی
به ره و کام مهمله کهته بووه. پاش هه والپرسينيکی کورت، ليت

دوور كهوتتهوه و بوو به تارماييه ك و به تهوژميكي ليښدا رپوچووه
 گهرووی زهمنهوه. بهلام ههستت كرد بون و بهرامی پیپی
 تهنیاییه كهی جیما. له بونی تهقینهوهی ههول سهرچاوهی
 ههساره كهمان دهچی. نیزیك له بی و بونی بارووتی چركهی
 چهخماخهی تهننگی راوچی له کاتی ههوازهیدا، لهوانهیه بهم
 زووانهش نهپهوتتهوه. بون به بهرگ و لاپهړه ی کتیه کانیانهوه
 دهكهی، قامکت له سهر لاپهړه کان، به کاوهخو دهزوونی و
 چهشنی سهگورگی؛ لموزی لی دهخشی. خویهتی، بونی
 جگهره بهلگه قاوهیه کانی کووبا. نهستوره کهیان دهنیت بهر
 سووکه هیزکی ددانه کانت و به تامهزرؤییهوه دایده گیرسیتی و
 روومالی شهپکه کهت دهنیت بهر پاشه سهرت و لاق دهخیهته سهر
 لاقت. له سهد سال تهنیاییدا، نووقم دهبی. گیرسانهوهت نییه و
 دهروی بهر و ناخی ههزاران سالی تهنیاییش. نهسلن دهبی به
 دهزگیرانت و پیکهوه دهچنه سهر رووپهړیکی سههولبهستوی
 بهربهړین و وهجوته دهکهونه سهما. له گهرووی گول و نهوشه
 گرپمیکهوه؛ ژهنینی دیته گوی. دهلی؛ له نهزلهوه ساحیب
 دهزگیرانی. دهلی؛ پیکهوه، ههزاران ساله مهشقی سهما دهکن،
 چهشنی توهوهی گوشتی دوو مومی ههلايساو، له نیویه کدا
 دهتونهوه... دواتر، به شتهقام و کولانه کانی تهنیاییدا دهکهوته
 شوین پنی؛ گابریل گارسيا مارکیز. لاپهړه به لاپهړه و لو به لو.
 دهنیشیتته نیو گالیسکهی خهیا و به پهیزه ی دووکهلی بونداری

تەنباكوى جگەرە بەلگە كەدا ھەلدەزىتى...

«فرۆكەى جوړى تۆپۆلوف، كاترمير ۱۲ى پېش نيومېرۆ،
بە كاتى ناوھندى رۆژھەلاتى ناوين، لە شارى مۆسكۆرا، تا
پېنج خوولە كى دىكە دىتە نىشتن!»

بە دەم بانگەوازە كەرا، لە گالىسكە كەو بە دەمەو و
دە كەومەو سەر چوارپايە گولمىخكراو كە. ژاومژاو و ھەراھەراى
سە فەرە. جارناجارى و بە بى كۆكە و بە دەم باو و بە دەنگىكى
زىكەدارى ژنانەو، چەشنى بېچووە مەيموونىك كە لە پشته
مەمەو نامبازى سەر و كۆنلاكم بى و بە مستە كۆلە بەرىتە
كاسەسەرم، سەرلەنوئ دەمھىننەتەو سەر جىي يە كەم و دەمخاتەو
بىرى سە فەر. تاكوو ئىستاش نەمتوانىو بۆ ئەو سە فەرە؛ شوئە كەم
دەستنىشان بكەم، ئەو ش وام لىدە كا بە دەنگە زىكەدارە كەى ئەم ژنە
كەلەباب سىفەتە، تەواوى مووى لەشم، قنج و قرژ بېنەو. دووبارە
فیززەى نىگام دى. دەروا و لە سەر جانتاى كۆلى كىژمېرېبوارى
ئۆقرە دە گرئ. بە موبايەلە كەى و بە دەم رېو؛ نوqmى چىتە. لە
سەر شاشە كەى ھاتووە.

«داواكارىيەك بۆ سەر جەم رېدین دار و بى رېدینە كانى دونیا؛
سەر جەمى پىتەختە كانم تىكەو، لە مېترۆكاندا ھەلمىزتووە،
بوومەتە كە پەناژەنى سە كۆى پاپۆرە كان، خەونووچكەم پى
نە ماوہ بۆ فرۆكەى كى تر، بە ھەلۆبى لە كلىمانجاروودا بى
نېچىير ماومەتەو، قەبرە كۆنە بە سالاچووە كانىشم گۆرەشارداو،

مهخابن مام بهخته وهرم بزر کردووه، نه مدؤزیوه تهوه. تکایه؛ ههر
ردین داری، له ههر شوئینکی ئاسماندا و ههریی ردینیکیش،
له ههر شوئینکی زهویدا، وههر چاوتان کهوت، بهم ناونیشانهی
خوارهوه، ئیمه یلیکم بو هه ناردده بکهن.

به سپاسهوه؛ برازا وئله کهی مام بهخته وهر...»
نانتوان چیخوؤ نییه! نازانم، پهنگه ئه ویش بی. ئه وه تانی،
نه مگوت:

- «چاوهروانی، مروؤ تووشی دهسته وهستانی و شپړیوی
ده کا. وزه ی دیده کانی دهبا و به له وه پش سهر وپینه و باو و
بالۆره ی دهخا.»

به چاویلکه به نداره گرده کانیرا، به پش و سمیله درشته ماش
و برینجه کانی و کاترمیهره گیرفانییه کهیرا، گومانم نامینئ.
جانتا کهی به دهستی راستی هه لگرتووه. پروو له منه و بزیه کی
تهوساوی سیمای له قهرینه ترازاندووه. ههنگاوه کانی په نجه درانه
و دهلیی گولمیخن به زهویدا ده کوترین. پاپیونه ره شه کهی له
قایمیان، په گی لاملی ماساندووه. فریای خو کو کردنه وه ناکه وم.
به هیما دهلی:

- «ئه مانه تیم پییه»

دوا دانانی، راده بووری و ده می منیش ده بیته ته لئی ته قیو.
«ئه و عاشقی مهر گه.. بووریس ئاکوونین، پوچه زیندووکان..
دیمتری بایکوؤ، ۲۰۱۷.. ئوولگا ئوسلاونیخوا، میترووی ۲۰۳۳..

دىمىتېرى گلوخوفسكى و كىلاوى ترسى فيكتۇر پۇلويىن»
 ئەمانەتتە كەي. لە پارچە كاغەز ئىكدا، لە سەرۋى كىتەپ كەنەۋە
 نووسراۋە؛ ئەمانە خەرىتە سەفەرن، بىيان بە بۇھاۋەلە كەت، بە شىك
 رۋە و دالانى زەمەن و بە سواری كىسەلنىكى بالدار بەازۋى.
 لىت دور كەۋتەۋە و بۈۋ بە تارمايەك و بە تەۋزىمىكى لىلدا
 رۇچۈۋە گەرۋى زەمەنەۋە. بە لام ھەستت كىرد؛ بۇن و بەرامەي
 پىپى تەنبايە كەي جىما. لە بۇنى تەقىنەۋەي ھەۋەل سەرچاۋەي
 ھەسارە كەمان دەچى. نىزىك لە بى و بۇنى بارۋوتى چركەي
 چەخماخەي تەفەنگى راۋچىي، لە كاتى ھەۋازەنىدا. لەۋانەيە بەم
 زۋانەش نەپەۋىتەۋە.

دەرۋانىتە خەرىتە كان؛ رېنگاۋىانە كان، تابلۋى سەردۋوكانە كان،
 ئىتتىكىتى مروورە كان، رېئوتنى سەر شەقامە كان، كۇلانە كان،
 تەنابەت چۈرچىۋەي دارى قەنەفە كان؛ توۋسكاي رۋوسە.
 ھەۋىرى كاغەزى كىتەپ كان؛ سەرقى رۋوسە... چاۋىلكە كەت
 دەكەيتە چاۋت. دەبىتە زەرگەتەيەك و بە وشە كەنەۋە نەدەيت.
 پىتە كانىش بەدەر ناكەيت. ماندوۋ نابى. ھەدا نادەي. لە وشەيى
 دەگەرپىت؛ كەۋىيە و خۇمالىيە. لە شوئىنگەيى دەگەرپى؛ لە
 دل و رۇحتدايە. لە سەر پانتايى نەخشەي رۋوسىيەرا بۇ شارنىكى
 بچۈك دەگەرپى؛ پىشىنيان و مېژوو وانان، ناۋيان ناۋە.

«ھەلەبجە...!»

رەنگە ئەم گەرانە دژوار و لە ھەمان کاتدا
 بى ئاکامە بىت کە دەتوانى بە جورىک
 براکوژى، ناكوکىيەکانى مروڤ لە گەل
 خودا و نە فرەت لە بى عەدالەتى پاساو بداتەو
 و ئەو ئىزنە بە مروڤ بدات کە بەردەوام لە
 گەلێندا بژیت... ژيانىكى نازاروى، کە لە
 گەلێا بىرکردنەو ھىە کى ئەبەدى و ئەزەلش
 رى دەکا. گەرانى نووسەر لێردەدا خوینەر
 بىرى ئەفسانەى سىزىف دەخاتەو. بەلام بەو
 جىاوازییەو کە کۆى کاراكتىرەکان لێردەدا نە
 تەنیا لە رىنگای کردەو، بەلکو لە رىنگای
 وشەیشەو راسەوخو پەيامىكى خەمناک بو
 نەوەکانى داھاتوو بەجىدئەلن. پەيامى نە گەران
 و مل کە جکردن لە ئاست شکستى ئەوانەى
 رابردوو و پەلکىشکردنى بو ئىستا وەک تەنیا
 راستى ژيان و بوون ...

دژيان: نازار سوارخى

کوئار

ISBN: 978-600-5647-48-8

9 786005 164748

قىمەت: ۵۰۰۰ تەمەن